

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums
2007. gada 14. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/23/EK (2007. gada 23. maijs) par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/24/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko atceļ Padomes Direktīvu 71/304/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību saistībā ar valsts pasūtījumu līgumiem un attiecībā uz valsts pasūtījumu līgumu piešķiršanu līgumslēdzējiem, kas veic darbību ar aģentūru vai filiāļu starpniecību ⁽¹⁾ 22

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 623/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar kuru groza Direktīvu 2002/2/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 79/373/EEK par barības maisījumu apriti 23
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 624/2007/EK (2007. gada 23. maijs), ar ko izveido muitas rīcības programmu Kopienā (Muita 2013) 25

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2007/23/EK

(2007. gada 23. maijs)

par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstīs spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti par pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū ir atšķirīgi, jo īpaši attiecībā uz tādiem aspektiem kā drošība un efektivitātes rādītāji.
- (2) Minētie normatīvie un administratīvie akti, kas rada šķēršļus realizācijai Kopienā, būtu jāsamazina, lai nodrošinātu pirotehnisko izstrādājumu brīvu apriti iekšējā tirgū, vienlaicīgi nodrošinot augstu cilvēku veselības aizsardzības un patērētāju, kā arī profesionālo gala lietotāju drošības un aizsardzības līmeni.
- (3) Padomes Direktīvā 93/15/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par noteikumu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu laišanu tirgū un pārraudzību ⁽³⁾ pirotehniskie izstrādājumi ir izslēgti no tās piemērošanas

jomas un noteikts, ka pirotehniskajiem izstrādājumiem jāpiemēro atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību un sabiedrības drošību, un ka šajā jomā ir paredzēta papildu direktīva.

- (4) Padomes Direktīvā 96/82/EK (1996. gada 9. decembris) par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽⁴⁾ nosaka drošības prasības uzņēmumiem, kuros ir sprāgstvielas, tostarp pirotehniskās vielas.
- (5) Pirotehniskajiem izstrādājumiem būtu jāietver ugunošanas ierīces, skatuves pirotehniskie izstrādājumi un pirotehniskie izstrādājumi tehniskiem mērķiem, piemēram, gāzes ģeneratori, kurus izmanto drošības spilvenos vai drošības jostas nospriegotajos.
- (6) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz pirotehniskajiem izstrādājumiem, kuriem piemēro Padomes Direktīvu 96/98/EK (1996. gada 20. decembris) par kuģu aprīkojumu ⁽⁵⁾ un tajā minētās attiecīgās starptautiskās konvencijas.
- (7) Lai nodrošinātu pienācīgi augstu aizsardzības līmeni, pirotehniskie izstrādājumi vispirms būtu jāklasificē atkarībā no to bīstamības pakāpes, ņemot vērā izmantošanas veidu, mērķi vai trokšņa līmeni.
- (8) Saskaņā ar principiem, kas izklāstīti Padomes Rezolūcijā (1985. gada 7. maijs) par jaunu pieeju tehniskajai saskaņošanai un standartiem ⁽⁶⁾, pirotehniskajam izstrādājumam būtu jāatbilst šai direktīvai, kad izstrādājumu pirmo reizi laiž Kopienas tirgū. Ņemot vērā reliģiskos, kultūras un

⁽¹⁾ OV C 195, 18.8.2006., 7. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 30. novembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 16. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 121, 15.5.1993., 20. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/105/EK (OV L 345, 31.12.2003., 97. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 46, 17.2.1997., 25. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/84/EK (OV L 324, 29.11.2002., 53. lpp.).

⁽⁶⁾ OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.

tradicionālos svētkus dalībvalstīs, ugunošanas ierīces, kuras ražotājs ir izgatavojis izmantošanai paša vajadzībām un ko dalībvalsts apstiprinājusi lietošanai tās teritorijā, nebūtu jāuzskata par laistām tirgū, un tāpēc tām nebūtu jāatbilst šai direktīvai.

- (9) Ņemot vērā ar pirotehnisko izstrādājumu izmantošanu saistīto bīstamību, ir ieteicams noteikt vecuma ierobežojumus to pārdošanai patērētājiem un izmantošanai un nodrošināt, ka šo izstrādājumu etiķetes satur pietiekamu un pareizu informāciju par drošu izmantošanu, lai aizsargātu cilvēku veselību un drošību, kā arī vidi. Būtu jānosaka, ka pieeja atsevišķiem pirotehniskajiem izstrādājumiem ir tikai licencētiem speciālistiem, kuriem ir nepieciešamās zināšanas, prasmes un pieredze. Izstrādājot prasības attiecībā uz transportlīdzekļu pirotehnisko izstrādājumu marķējumu, būtu jāņem vērā pašreizējā pieredze, kā arī tas, ka šos izstrādājumus piegādā vienīgi profesionāliem lietotājiem.
- (10) Pirotehnisko izstrādājumu, un jo īpaši ugunošanas ierīču, izmantošana attiecīgās dalībvalstīs ir saistīta ar ievērojami atšķirīgām kultūras paražām un tradīcijām. Tas nosaka nepieciešamību ļaut dalībvalstīm pieņemt valstu pasākumus, lai drošības vai drošuma apsvērumu dēļ ierobežotu atsevišķu klašu ugunošanas ierīču izmantošanu vai pārdošanu plašai sabiedrībai.
- (11) Ir ieteicams noteikt drošības pamatprasības attiecībā uz pirotehniskajiem izstrādājumiem, lai aizsargātu patērētājus un novērstu nelaimes gadījumus.
- (12) Atbildība par pirotehnisko izstrādājumu atbilstības nodrošināšanu šai direktīvai, un jo īpaši drošības pamatprasībām būtu jāuzņemas ražotājam. Ja ražotājs nav reģistrēts Kopienā, fiziskai vai juridiskai personai, kas izstrādājumu ievieš Kopienā, būtu jānodrošina, ka ražotājs ir izpildījis savas saistības saskaņā ar pašreizējo direktīvu vai arī viņam būtu jāuzņemas visas ražotāja saistības.
- (13) Gadījumā, ja drošības pamatprasības ir izpildītas, dalībvalstīm nevajadzētu aizliegt, ierobežot vai kavēt pirotehnisko izstrādājumu brīvu apriti. Šī direktīva būtu jāpiemēro neatkarīgi no valstu tiesību aktiem par dalībvalstu īstenotu ražotāju, izplatītāju un importētāju licencēšanu.
- (14) Lai atvieglotu procesu, kurā apliecina atbilstību drošības pamatprasībām, tiek izstrādāti saskaņoti standarti attiecībā uz šādu izstrādājumu konstruēšanu, ražošanu un pārbaudīšanu.
- (15) Saskaņotos Eiropas standartus izstrādā, pieņem un groza Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN), Eiropas Elektrotehniskās standartizācijas komiteja (CENELEC) un Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts (ETSI). Šīs organizācijas ir atzītas par kompetentām pieņemt saskaņotus standartus, ko tās izstrādā saskaņā ar vispārīgajām pamatnostādnēm to sadarbībai un sadarbībai ar Komisiju un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociāciju ⁽¹⁾ un ar procedūru, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu ⁽²⁾ jomā. Attiecībā uz transportlīdzekļu pirotehniskajiem izstrādājumiem būtu jāņem vērā Eiropas transportlīdzekļu detaļu piegādes nozares starptautiskā ievirze, ievērojot atbilstīgos starptautiskos ISO standartus.
- (16) Saskaņā ar "Jauno pieeju tehniskai saskaņošanai un standartizācijai", būtu uzskatāms, ka atbilstīgi saskaņotajiem standartiem ražotie pirotehniskie izstrādājumi jau atbilst šai direktīvā noteiktajām drošības pamatprasībām.
- (17) Padome ar Lēmumu 93/465/EEK (1993. gada 22. jūlijs) par atbilstības novērtējuma procedūru dažādu posmu moduļiem un noteikumiem par to, kā piestiprināt CE atbilstības zīmi, ko paredzēts izmantot tehniskās saskaņošanas direktīvās ⁽³⁾, ievieša saskaņotus līdzekļus atbilstības novērtēšanas procedūru piemērošanai. Šo moduļu piemērošana pirotehniskajiem izstrādājumiem dos iespēju noteikt ražotāju un atbilstības novērtēšanas procedūrā iesaistīto iestāžu atbildību, ņemot vērā attiecīgo pirotehnisko izstrādājumu īpašības.
- (18) Pirotehnisko izstrādājumu grupas, kas ietver līdzīgas uzbūves, funkcijas vai rakstura izstrādājumus, pilnvarotajām iestādēm pārbaudēs būtu jāvērtē kā viena ražojumu kategorija.
- (19) Lai pirotehniskos izstrādājumus laistu tirgū, tiem vajadzētu būt CE marķējumam, kas norāda uz to atbilstību šīs direktīvas nosacījumiem, lai nodrošinātu pirotehnisko izstrādājumu brīvu apriti Kopienā.
- (20) Saskaņā ar "Jauno pieeju tehniskai saskaņošanai un standartizācijai" dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai aizliegtu vai ierobežotu tādu pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū, uz kuriem ir CE marķējums, vai arī, lai izņemtu šādus ražojumus no tirgus, ja tie apdraud patērētāju veselību un drošību, lietojot paredzētajam mērķim.

⁽¹⁾ OV C 91, 16.4.2003., 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 220, 30.8.1993., 23. lpp.

- (21) Attiecībā uz drošību pārvaldājot, noteikumi par pirotehnisko izstrādājumu pārvaldāšanu ir iekļauti starptautiskās konvencijās un nolīgumos, tostarp Apvienoto Nāciju rekomendācijās par bīstamu kravu pārvaldāšanu.
- (22) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sodiem, kas piemērojami par to valstu tiesību aktu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai, un būtu jānodrošina to īstenošana. Attiecīgajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem.
- (23) Drošu izstrādājumu piegāde ir ražotāja un importētāja interesēs, lai izvairītos no saistību izmaksām par bojātiem izstrādājumiem, kuri var radīt kaitējumu cilvēkiem un privātpašumam. Šajā sakarā Padomes Direktīva 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem⁽¹⁾ papildina šo direktīvu, jo minētā direktīva uzliek ražotājiem un importētājiem atbildību neatkarīgi no vainas, kā arī nodrošina atbilstīgu patērētāju aizsardzības līmeni. Turklāt šī direktīva nodrošina, ka pilnvaroto iestāžu profesionālajai darbībai ir jābūt attiecīgi apdrošinātai, ja vien atbildību par tām neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai arī dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par pārbaudēm.
- (24) Svarīgi nodrošināt pārejas periodu, lai ļautu pakāpeniski pielāgot valstu tiesību aktus konkrētajās jomās. Ražotājiem un importētājiem pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ir jādod vairāk laika, lai izmantotu attiecīgās valsts spēkā esošajās tiesību normās noteiktās tiesības, piemēram, izpārdot saražoto izstrādājumu krājumus. Turklāt šajā direktīvā noteiktais īpašais pārejas posms dotu papildu laiku saskaņotu standartu pieņemšanai un nodrošinātu šīs direktīvas ātru īstenošanu, lai veicinātu patērētāju aizsardzību.
- (25) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (26) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.
- (27) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt Kopienas pasākumus attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas ieteikumiem, pirotehnisko izstrādājumu marķēšanas prasībām, kā arī II un III pielikuma pielāgošanu tehnikas attīstībai saistībā ar drošības prasībām un atbilstības novērtēšanas procedūrām. Šie pasākumi, šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus un/vai papildinātu šo direktīvu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (28) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽³⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi un joma

- Šajā direktīvā paredzēti noteikumi, kas nodrošina pirotehnisko izstrādājumu brīvu apriti iekšējā tirgū, vienlaicīgi nodrošinot augstu cilvēku veselības aizsardzības, sabiedrības drošības un aizsardzības un patērētāju drošības līmeni, kā arī ņemot vērā atbilstošos aspektus attiecībā uz vides aizsardzību.
- Šajā direktīvā noteiktas drošības pamatprasības, kurām pirotehniskajiem izstrādājumiem jāatbilst attiecībā uz to laišanu tirgū.
- Šo direktīvu piemēro attiecībā uz pirotehniskajiem izstrādājumiem, kā definēts 2. panta 1. līdz 5. punktā.
- Šo direktīvu nepiemēro:
 - pirotehniskajiem izstrādājumiem, ko saskaņā ar valstu tiesību aktiem nekomerciālā nolūkā izmanto bruņotie spēki, policija vai ugunsdzēsēji;
 - aprikojumam, uz ko attiecas Direktīva 96/98/EK;
 - pirotehniskajiem izstrādājumiem, ko izmanto aviokosmiskajā rūpniecībā;
 - kapselēm, kuras īpaši paredzētas rotaļlietām, uz kurām attiecas Padomes Direktīva 88/378/EEK (1988. gada 3. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz rotaļlietu drošību⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/34/EK (OV L 141, 4.6.1999., 20. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽³⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 187, 16.7.1988., 1. lpp.

e) sprāgstvielām, uz kurām attiecas Direktīva 93/15/EEK;

3. pants

f) munīcijai, ar to saprotot šāviņus un izmetošos lādiņus, kā arī mācību munīcijai, ko izmanto rokas šaujamo ierīcēs, citos ierīcēs un artilērijā.

Klasifikācija

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "Pirotehniskais izstrādājums" ir jebkurš izstrādājums, kas satur sprādzienbīstamas vielas vai sprādzienbīstamus vielu maisījumus, kas paredzēti karstuma, gaismas, skaņas, gāzes vai dūmu, vai šādu efektu kombinācijas radīšanai ar pašpietiekamu eksotermisku ķīmisku reakciju.
2. "Laišana tirgū" ir konkrēta ražojuma pirmreizējā piedāvāšana Kopienas tirgū ar mērķi to izplatīt un/vai lietot vai nu par atlīdzību, vai bez maksas. Uguņošanas ierīces, kuras ražotājs ir izgatavojis izmantošanai paša vajadzībām un ko dalībvalsts apstiprinājusi lietošanai tās teritorijā, neuzskata par laistām tirgū.
3. "Uguņošanas ierīce" ir izklaidei paredzēts pirotehniskais izstrādājums.
4. "Skatuves pirotehniskie izstrādājumi" ir pirotehniskie izstrādājumi, kuri ir paredzēti izmantošanai iekštelpās vai ārpus telpām uz skatuves, tostarp kinofilmu un TV raidījumu veidošanā vai līdzīgiem mērķiem.
5. "Transportlīdzekļu pirotehniskie izstrādājumi" ir transportlīdzekļu drošības ierīču komponenti, kuri satur pirotehniskas vielas, ko izmanto, lai aktivizētu minētās vai citas ierīces.
6. "Ražotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izstrādā un/vai izgatavo pirotehnisko izstrādājumu, uz kuru attiecas šī direktīva, vai kas ir izstrādājis un izgatavojis šādu izstrādājumu ar mērķi laist to tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi.
7. "Importētājs" ir jebkura Kopienā reģistrēta fiziska persona vai Kopienā dibināta juridiska persona, kura trešās valsts pirotehnisko izstrādājumu savas komercdarbības ietvaros laiž Kopienas tirgū pirmo reizi.
8. "Izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas savas komercdarbības ietvaros laiž pirotehnisko izstrādājumu tirgū.
9. "Saskaņots standarts" ir Eiropas standarts, ko pieņemusi kāda Eiropas standartizācijas iestāde atbilstīgi Komisijas izsniegtai pilnvarai saskaņā ar Direktīvā 98/34/EK noteiktajām procedūrām, kuru ievērošana nav obligāta.
10. "Persona ar speciālām zināšanām" ir persona, kuru dalībvalsts ir pilnvarojusi savā teritorijā rīkoties ar un/vai izmantot 4. klases uguņošanas ierīces, T2 klases skatuves pirotehniskos izstrādājumus un/vai P2 klases citus pirotehniskos izstrādājumus, kā paredzēts 3. pantā.

1. Pirotehniskos izstrādājumus ražotājs klasificē atbilstoši to izmantošanas veidam vai to nolūkam un bīstamības līmenim, tostarp to radītā trokšņa līmenim. Attiecīgās pilnvarotās iestādes, kas minētas 10. pantā, apstiprina klasifikāciju atbilstoši atbilstības novērtēšanas procedūrām saskaņā ar 9. pantu.

Klasifikācija ir šāda.

a) Uguņošanas ierīces

1. klase: ļoti zemas bīstamības un zema trokšņa līmeņa uguņošanas ierīces, kas paredzētas izmantošanai norobežotās telpās, tostarp uguņošanas ierīces, kas paredzētas izmantošanai dzīvojamā ēku iekšpusē;
2. klase: zemas bīstamības un zema trokšņa līmeņa uguņošanas ierīces, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām norobežotās teritorijās;
3. klase: vidējas bīstamības uguņošanas ierīces, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām lielās, atklātās teritorijās un kuru radītā trokšņa līmenis nav kaitīgs cilvēku veselībai;
4. klase: augstas bīstamības uguņošanas ierīces, kuras paredzētas izmantošanai tikai personām ar speciālām zināšanām (vispārēji pazīstamas kā "uguņošanas ierīces profesionālai izmantošanai") un kuru radītā trokšņa līmenis nav kaitīgs cilvēku veselībai.

b) Skatuves pirotehniskie izstrādājumi

- T1 klase: zemas bīstamības pirotehniskie izstrādājumi izmantošanai uz skatuves;
- T2 klase: izmantošanai uz skatuves paredzēti pirotehniskie izstrādājumi, kurus var lietot tikai personas ar speciālām zināšanām.

c) Citi pirotehniskie izstrādājumi

- P1 klase: pirotehniskie izstrādājumi, kas nav uguņošanas ierīces, un zemas bīstamības skatuves pirotehniskie izstrādājumi;
- P2 klase: pirotehniskie izstrādājumi, kas nav uguņošanas ierīces, un skatuves pirotehniskie izstrādājumi, kuri paredzēti, lai ar tiem rīkotos vai tos izmantotu tikai personas ar speciālām zināšanām.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par procedūrām, ar kādām tās nosaka un pilnvaro personas ar speciālām zināšanām.

4. pants

Ražotāja, importētāja un izplatītāja pienākumi

1. Ražotāji nodrošina, ka tirgū laistie pirotehniskie izstrādājumi atbilst drošības pamatprasībām, kas noteiktas I pielikumā.

2. Ja ražotājs nav reģistrēts Kopienā, pirotehnisko izstrādājumu importētājs nodrošina, ka ražotājs ir izpildījis savas saistības saskaņā ar šo direktīvu vai pats uzņemas šīs saistības.

Attiecībā uz minētajām saistībām Kopienas iestādes un organizācijas var saukt importētāju pie atbildības.

3. Izplatītāji rīkojas, ievērojot nepieciešamo rūpību, saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem. Jo īpaši viņi pārbauda, ka uz attiecīgā pirotehniskā izstrādājuma ir vajadzīgais (-ie) atbilstības marķējums (-i) un ka tam pievienoti vajadzīgie dokumenti.

4. Pirotehnisko izstrādājumu ražotāji:

- a) iesniedz pirotehnisko izstrādājumu pilnvarotajai iestādei, kā minēts 10. pantā, kas veic atbilstības novērtēšanu saskaņā ar 9. pantu; un
- b) pievieno pirotehniskajam izstrādājumam CE marķējumu un etiķeti saskaņā ar 11. un 12. vai 13. pantu.

5. pants

Laišana tirgū

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pirotehniskos izstrādājumus laiž tirgū tikai tad, ja tie atbilst šīs direktīvas prasībām, tiem ir CE marķējums un tie atbilst atbilstības novērtēšanas prasībām.

2. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pirotehniskie izstrādājumi netiek nepamatoti marķēti ar CE marķējumu.

6. pants

Brīva aprīte

1. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo vai nekavē tādu pirotehnisko izstrādājumu laišanu tirgū, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Šīs direktīvas nosacījumi neizslēdz dalībvalsts pasākumus sabiedrības drošības vai drošuma, vai sabiedriskās kārtības, vai vides aizsardzības interesēs aizliegt vai ierobežot 2. un 3. klases ugunošanas ierīču, skatuves pirotehnisko izstrādājumu un citu pirotehnisko izstrādājumu turēšanu īpašumā, izmantošanu un/vai pārdošanu plašai sabiedrībai.

3. Gadatirgos, komercizstādēs un demonstrācijās, kuru nolūks ir pirotehnisko izstrādājumu realizācija, dalībvalstis nekavē tādu pirotehnisko izstrādājumu demonstrēšanu un izmantošanu, kas neatbilst šīs direktīvas nosacījumiem, ar noteikumu, ka skaidri saskatāma zīme norāda uz attiecīgā gadatirgos, komercizstādes vai demonstrācijas nosaukumu un datumu un uz šādu izstrādājumu neatbilstību un nepieejamību pārdošanā, kamēr ražotājs, ja tas reģistrēts Kopienā, vai importētājs nenodrošina šādu atbilstību. Šādu pasākumu laikā tiek veikti nepieciešamie drošības pasākumi saskaņā ar jebkādām attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes noteiktajām prasībām.

4. Dalībvalstis nekavē tādu pirotehnisko izstrādājumu brīvu aprīti un izmantošanu, kas ražoti izpētes, attīstības un pārbaudes nolūkos un kas neatbilst šīs direktīvas nosacījumiem, ar noteikumu, ka skaidri saskatāma zīme norāda to neatbilstību un nepieejamību nolūkos, kuri nav attīstība, pārbaude un izpēte.

7. pants

Vecuma ierobežojumi

1. Pirotehniskos izstrādājumus nepārdod un tie nav citādi pieejami patērētājiem, kas jaunāki par:

a) *Ugunošanas ierīces*

1. klase: 12 gadiem.

2. klase: 16 gadiem.

3. klase: 18 gadiem.

b) *Citi pirotehniskie izstrādājumi un skatuves pirotehniskie izstrādājumi*

T1 un P1 klase: 18 gadiem.

2. Dalībvalstis drīkst paaugstināt vecuma ierobežojumus saskaņā ar 1. punktu, ja to attaisno sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības vai drošuma apsvērumi. Dalībvalstis drīkst arī pazemināt vecuma ierobežojumus personām, kas ir profesionāli apmācītas vai veic šādas apmācības.

3. Ražotāji, importētāji un izplatītāji nepārdod vai nedara citādi pieejamus šādus pirotehniskos izstrādājumus, izņemot tikai personām ar speciālām zināšanām:

a) ugunošanas ierīces, kas atbilst 4. klasei,

b) pirotehniskos izstrādājumus, kas atbilst P2 klasei un skatuves pirotehniskos izstrādājumus, kas atbilst T2 klasei.

8. pants

Saskaņotie standarti

1. Komisija drīkst saskaņā ar Direktīvā 98/34/EK noteiktajām procedūrām lūgt Eiropas standartizācijas iestādes izstrādāt vai

pārskatīt Eiropas standartus šīs direktīvas atbalstam, vai arī aicināt attiecīgās starptautiskās iestādes izstrādāt vai pārskatīt starptautiskos standartus.

2. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē atsauci uz šiem saskaņotajiem standartiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek atzīti un pieņemti saskaņotie standarti, kas ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis atzīst, ka pirotehniskie izstrādājumi, uz ko attiecas šīs direktīvas darbības joma un kas atbilst valstu standartiem, kuros ir transponēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētie saskaņotie standarti, atbilst I pielikumā minētajām drošības pamatprasībām. Dalībvalstis publicē to valstu standartu atsauci, kuros ir transponēti minētie saskaņotie standarti.

Kad dalībvalstis saskaņotos standartus transponē valstu tiesību aktos, tās publicē šīs transponēšanas atsauci numurus.

4. Gadījumā, ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka šā panta 2. punktā minētie saskaņotie standarti pilnībā neatbilst I pielikumā noteiktajām drošības pamatprasībām, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts iesniedz šo jautājumu saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK izveidotajai pastāvīgajai komitejai, minot iemeslus. Pastāvīgā komiteja sešu mēnešu laikā pēc šīs iesniegšanas sniedz savu atzinumu. Ņemot vērā komitejas atzinumu, Komisija informē dalībvalstis par pasākumiem, kas veicami attiecībā uz saskaņotajiem standartiem un 2. punktā minēto publicēšanu.

9. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūras

Lai novērtētu pirotehnisko izstrādājumu atbilstību, ražotājs izmanto vienu no šīm procedūrām:

- a) EK tipa pārbaudes (B modulis) procedūra, kas minēta II pielikuma 1. iedaļā, un, pēc ražotāja izvēles, vai nu:
 - i) atbilstības tipam (C modulis) procedūra, kas minēta II pielikuma 2. iedaļā, vai
 - ii) ražošanas kvalitātes nodrošināšanas (D modulis) procedūra, kas minēta II pielikuma 3. iedaļā, vai
 - iii) ražojuma kvalitātes nodrošināšanas (E modulis) procedūra, kas minēta II pielikuma 4. iedaļā;
- b) eksemplāra pārbaudes (G modulis) procedūra, kas minēta II pielikuma 5. iedaļā; vai
- c) direktīvas II pielikuma 6. iedaļā minētā izstrādājuma kvalitātes pilnīgas nodrošināšanas procedūra (H modulis), ciktāl tā attiecas uz 4. klases ugunpošanas ierīcēm.

10. pants

Pilnvarotās iestādes

1. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par iestādēm, ko tās iecēlušas, lai veiktu 9. pantā minētās atbilstības

novērtēšanas procedūras kopā ar konkrētajiem uzdevumiem, kas uzticēti šīm iestādēm, un identifikācijas numuriem, ko tām iepriekš piešķirusi Komisija.

2. Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu pilnvaroto iestāžu sarakstu, to identifikācijas numurus un uzdevumus, kādiem tās apstiprinātas. Komisija nodrošina šā saraksta regulāru atjaunošanu.

3. Dalībvalstis piemēro minimālos III pielikumā noteiktos kritērijus, lai novērtētu iestādes, par kurām jāinformē Komisija. Iestādes, kas atbilst saskaņotajos standartos attiecībā uz pilnvarotajām iestādēm paredzētajiem novērtējuma kritērijiem, tiek uzskatītas par atbilstošām attiecīgajiem minimālajiem kritērijiem.

4. Dalībvalsts, kas informējusi Komisiju par konkrētu iestādi, atsauc šo paziņojumu, ja atklāj, ka iestāde vairs neatbilst 3. punktā minētajiem kritērijiem. Tā nekavējoties attiecīgi informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

5. Ja kādas iestādes paziņojums tiek atsaukts, atbilstības sertifikāti un saistītie dokumenti, ko attiecīgā iestāde ir izdevusi, ir spēkā, izņemot gadījumus, kad konstatē nenovēršamus un tiešus draudus veselībai un drošībai.

6. Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamu attiecīgās iestādes iecelšanas atsaucumu.

11. pants

CE marķējuma pievienošanas pienākums

1. Pēc atbilstības novērtēšanas veiksmīgas pabeigšanas saskaņā ar 9. pantu, ražotāji uz pašiem pirotehniskajiem izstrādājumiem vai, ja tas nav iespējams, uz tiem piestiprinātas identifikācijas plāksnītes vai uz iepakojuma pievieno skaidri saskatāmu, viegli izlasāmu un neizdzēšamu CE marķējumu. Identifikācijas plāksnītei jābūt izstrādātai tā, lai padarītu neiespējami tās atkārtotu izmantošanu.

CE marķējuma modelis atbilst Lēmumam 93/465/EEK.

2. Pirotehniskajiem izstrādājumiem nedrīkst pievienot marķējumu vai uzrakstu, kas var maldināt trešās personas par CE marķējuma nozīmi un formu. Jebkādu citu marķējumu pirotehniskajiem izstrādājumiem drīkst pievienot, ja netiek traucēta CE marķējuma saskatāmība un salasāmība.

3. Gadījumā, ja pirotehniskie izstrādājumi ir pakļauti citiem Kopienas tiesību aktiem, kuri attiecas uz citiem aspektiem un paredz CE marķējuma pievienošanu, šajā marķējumā jānorāda, ka minētajiem izstrādājumiem jāatbilst arī to citu tiesību aktu nosacījumiem, ko tiem piemēro.

12. pants

Izstrādājumu, kuri nav transportlīdzekļu pirotehniskie izstrādājumi, marķēšana

1. Ražotāji nodrošina, ka pirotehniskie izstrādājumi, kas nav transportlīdzekļu pirotehniskie izstrādājumi, ir pienācīgi marķēti redzamā, salasāmā un neizdzēšamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā (-ās), kurā izstrādājums tiek pārdots patērētājam.

2. Pirotehnisko izstrādājumu marķējumā iekļauj vismaz ražotāja nosaukumu un adresi, ja ražotājs nav reģistrēts Kopienā, ražotāja nosaukumu, kā arī importētāja nosaukumu un adresi, izstrādājuma nosaukumu un tipu, minimālos vecuma ierobežojumus izmantošanai atbilstoši 7. panta 1. un 2. punktam, attiecīgo klasi, lietošanas instrukcijas, ražošanas gadu 3. un 4. klases izstrādājumiem un nepieciešamības gadījumā drošības attālumu. Marķējumā iekļauj aktīvo sprāgstvielu neto ekvivalento lielumu (NEQ).

3. Uguņošanas ierīces papildus satur šādu informācijas minimumu:

1. klase: nepieciešamības gadījumā "tikai izmantošanai ārpus telpām" un minimālo drošības attālumu.

2. klase: "tikai izmantošanai ārpus telpām" un nepieciešamības gadījumā minimālo (-os) drošības attālumu (-us).

3. klase: "tikai izmantošanai ārpus telpām" un minimālo (-os) drošības attālumu (-us).

4. klase: "izmantošanai tikai personām ar speciālām zināšanām" un minimālo (-os) drošības attālumu (-us).

4. Skatuves pirotehniskie izstrādājumi papildus satur šādu informācijas minimumu:

T1 klase: nepieciešamības gadījumā "tikai izmantošanai ārpus telpām" un minimālo drošības attālumu,

T2 klase: "izmantošanai tikai personām ar speciālām zināšanām" un minimālo (-os) drošības attālumu (-us).

5. Ja uz pirotehniskā izstrādājuma nav pietiekami daudz vietas, lai etiķete atbilstu 2. un 4. punkta prasībām, šo informāciju sniedz uz iepakojuma mazākās vienības.

6. Šā panta 1. līdz 4. punkta prasības neattiecas uz pirotehniskajiem izstrādājumiem, ko pārdošanas nolūkos eksponē gadatirgos, izstādēs un demonstrācijās saskaņā ar direktīvas 6. panta 3. punktu, vai uz tiem izstrādājumiem, ko ražo izpētes, attīstības un pārbaudes nolūkos saskaņā ar direktīvas 6. panta 4. punktu.

13. pants

Transportlīdzekļu pirotehnisko izstrādājumu marķēšana

1. Transportlīdzekļu pirotehnisko izstrādājumu marķējumā norāda ražotāja nosaukumu vai gadījumā, ja ražotājs nav reģistrēts Kopienā, importētāja nosaukumu, izstrādājuma nosaukumu un tipu, kā arī norādījumus par drošību.

2. Ja uz pirotehniskā izstrādājuma nav pietiekami daudz vietas, lai etiķete atbilstu 1. punkta prasībām, šo informāciju sniedz uz iepakojuma.

3. Profesionālam lietotājam tiek piegādāta drošības datu lapa, kas ir lietotāja pieprasītajā valodā un kas ir sastādīta saskaņā ar pielikumu Komisijas Direktīvai 2001/58/EK (2001. gada 27. jūlijs), ar ko otro reizi groza Direktīvu 91/155/EEK ⁽¹⁾.

Drošības datu lapu var piegādāt papīra veidā vai elektroniski ar nosacījumu, ka attiecīgajam adresātam ir vajadzīgie piekļuves līdzekļi.

14. pants

Tirgus uzraudzība

1. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pirotehniskos izstrādājumus laiž tirgū tikai tad, ja tie ir pareizi uzglabāti un izmantoti paredzētajam nolūkam un neapdraud cilvēku veselību un drošību.

2. Dalībvalstis regulāri veic pirotehnisko izstrādājumu pārbaudes ieviešanas brīdī Kopienas teritorijā un uzglabāšanas un ražošanas vietās.

3. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, pārvietojot pirotehniskos izstrādājumus Kopienas ietvaros, tiek izpildītas šajā direktīvā noteiktās drošības, kā arī sabiedrības drošumu un aizsardzības prasības.

4. Dalībvalstis organizē un veic atbilstošu tirgū laisto ražojumu uzraudzību, pievēršot pienācīgu uzmanību ražojumu ar CE marķējumu atbilstības pieņemumam.

5. Dalībvalstis katru gadu informē Komisiju par saviem tirgus uzraudzības pasākumiem.

6. Ja dalībvalsts pārliecinās, ka pirotehniskais izstrādājums, kam ir CE marķējums, kā arī EK atbilstības deklarācija, un kas tiek izmantots saskaņā ar paredzēto nolūku, var apdraudēt cilvēku veselību un drošību, tā veic attiecīgus pagaidu pasākumus, lai izņemtu šādu izstrādājumu no tirgus, aizliegtu tā laišanu tirgū vai ierobežotu brīvu apriti. Dalībvalsts par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

7. Komisija savā tīmekļa vietnē dara publiski pieejamus to izstrādājumu nosaukumus, kuri saskaņā ar 6. punktu vairs netiek laisti tirgū, kuri ir aizliegti vai kuru laišana tirgū ir ierobežota.

⁽¹⁾ OV L 212, 7.8.2001., 24. lpp.

15. pants

Operatīva informēšana par ražojumiem ar nopietnu riska pakāpi

Ja dalībvalstij ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka pirotehniskais izstrādājums ir saistīts ar nopietnu risku cilvēku veselībai un/vai drošībai Kopienā, tā par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis un veic nepieciešamo novērtējumu. Tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par novērtējuma apstākļiem un rezultātiem.

16. pants

Drošības klauzula

1. Ja dalībvalsts nepiekrīt citas dalībvalsts atbilstīgi 14. panta 6. punkta īstenotajiem pagaidu pasākumiem vai Komisija uzskata, ka šādi pasākumi ir pretrunā ar Kopienas tiesību aktiem, Komisija nekavējoties apspriežas ar visām iesaistītajām pusēm, izvērtē pasākumu un pieņem nostāju par to, vai attiecīgais pasākums ir pamatots. Komisija savu nostāju paziņo dalībvalstīm un informē par to ieinteresētās puses.

Ja Komisija uzskata valsts pasākumus par pamatotiem, pārējās dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai izņemtu nedrošo izstrādājumu no sava tirgus, un par to informē Komisiju.

Ja Komisija uzskata valsts pasākumus par nepamatotiem, attiecīgā dalībvalsts tos atceļ.

2. Ja 1. punktā minētie pagaidu pasākumi pamatojas uz trūkumiem saskaņotajos standartos, Komisija iesniedz šo jautājumu saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK izveidotajai komitejai, ja dalībvalsts, kas uzsākusi šos pasākumus, saglabā savu nostāju, un Komisija vai dalībvalsts sāk 8. pantā minēto procedūru.

3. Ja pirotehniskais izstrādājums nav atbilstošs, bet tam ir CE marķējums, kompetentā dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus pret marķējuma pievienotāju un informē par to Komisiju. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

17. pants

Pasākumi par pamatu atteikumam vai ierobežojumam

1. Saskaņā ar šo direktīvu jebkuru pasākumu ar mērķi

- a) aizliegt vai ierobežot kāda ražojuma laišanu tirgū; vai
- b) izņemt izstrādājumu no tirgus,

veic, sniedzot precīzu pamatojumu. Par šādu pasākumu nekavējoties paziņo attiecīgajai personai, kurai vienlaikus jābūt informētai par tiesisko aizsardzību, kādu paredz attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, un par termiņiem, kas attiecas uz šo aizsardzību.

2. Ja tiek veikts 1. punktā minētais pasākums, attiecīgajai personai ir iespēja pirms tam izteikt savu viedokli, ja vien šāda konsultācija nav neiespējama pasākuma steidzamības dēļ, kas jo īpaši pamatota ar sabiedrības veselības vai drošības prasībām.

18. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem šādus pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu šīs direktīvas nebūtiskus elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem:

- a) pielāgošanu, kas nepieciešama, lai ņemtu vērā jebkādas turpmākus grozījumus Apvienoto Nāciju rekomendācijās;
- b) II un III pielikuma pielāgošanu tehnikas attīstībai;
- c) 12. un 13. pantā noteikto marķēšanas prasību pielāgošanu.

2. Saskaņā ar 19. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru pieņem šādus pasākumus:

- a) izsekojamības sistēmas, tostarp reģistrācijas numuru un ES līmeņa reģistra, izveidi, lai identificētu pirotehnisko izstrādājumu veidus un to ražotāju;
- b) izveido vienotus kritērijus, lai regulāri vāktu un atjauninātu datus par negadījumiem, kas notikuši, izmantojot pirotehniskos izstrādājumus.

19. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

20. pants

Sodi

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sodiem, kas piemērojami par to valstu tiesību aktu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai, un nodrošina to īstenošanu. Noteiktie sodi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

Dalībvalstis arī pieņem vajadzīgos pasākumus, kas ļauj tām aizturēt pirotehnisko izstrādājumu sūtījumus, kas neatbilst šai direktīvai.

21. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2010. gada 4. janvārim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai atbilstu šai direktīvai. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu tekstus.

2. Tās piemēro minētos tiesību aktus līdz 2010. gada 4. jūlijam attiecībā uz 1., 2. un 3. klases ugunošanas ierīcēm un līdz 2013. gada 4. jūlijam attiecībā uz citiem pirotehniskajiem izstrādājumiem, 4. klases ugunošanas ierīcēm un skatuves pirotehniskajiem izstrādājumiem.

3. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

4. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. Valstu atļaujas, kas izsniegtas pirms 2. punktā minētā attiecīgā datuma, paliek spēkā tās dalībvalsts teritorijā, kas

izsniegusi atļauju, līdz atļaujas beigu termiņam vai līdz 10 gadiem pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, atkarībā no tā, kurš laikposms ir īsāks.

6. Atkāpjoties no 5. punkta prasībām, valstu atļaujas transportlīdzekļu pirotehniskajiem izstrādājumiem, kas izsniegtas pirms 2. punktā norādītā attiecīgā datuma, paliek spēkā līdz to termiņa beigām.

22. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

23. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 23. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

G. GLOSER

I PIELIKUMS

Drošības pamatprasības

1. Katram pirotehniskajam izstrādājumam jābūt efektivitātes rādītājiem, kurus ražotājs norādījis kompetentajai iestādei, lai nodrošinātu maksimālu drošumu un ticamību.
2. Katram pirotehniskajam izstrādājumam jābūt izstrādātam un ražotam tā, lai to var droši iznīcināt attiecīgā procesā, minimāli ietekmējot vidi.
3. Katram pirotehniskajam izstrādājumam jādarbojas pareizi, kad tas tiek izmantots paredzētajam nolūkam.

Katrs pirotehniskais izstrādājums jāpārbauda reālos apstākļos. Ja tas nav iespējams laboratorijā, testi jāveic apstākļos, kādos pirotehniskais izstrādājums ir izmantojams.

Attiecīgos gadījumos jāņem vērā vai jāpārbauda šāda informācija un īpašības:

- a) konstrukcija, uzbūve un raksturīgās īpašības, tostarp detalizēts ķīmiskais sastāvs (izmantoto vielu svars un procentuālās attiecības) un izmēri;
- b) pirotehniskā izstrādājuma fiziskā un ķīmiskā stabilitāte visos normālos, paredzamos vides apstākļos;
- c) jutīgums pret normālu, paredzamu pārvietošanu un pārvadāšanu;
- d) visu komponentu savietojamība attiecībā uz to ķīmisko stabilitāti;
- e) pirotehniskā izstrādājuma izturība mitrumu gadījumā, ja to paredzēts lietot mitros vai slapjos apstākļos un ja drošumu vai uzticamību var negatīvi ietekmēt mitrums;
- f) izturība pret zemām un augstām temperatūrām, ja pirotehnisko izstrādājumu paredzēts glabāt vai izmantot šādās temperatūrās, un tā drošumu vai uzticamību var negatīvi ietekmēt kādas sastāvdaļas vai pirotehniskā izstrādājuma atdzišana vai sakaršana kopumā;
- g) drošuma īpašības, kas paredzētas, lai novērstu nesavlaicīgu vai netīšu palaišanu vai uzliesmošanu;
- h) piemērotas instrukcijas un, ja nepieciešams, marķējums attiecībā uz drošu apiešanos, glabāšanu, izmantošanu (ieskaitot drošības attālumus) un iznīcināšanu saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā (-ās);
- i) pirotehniskais izstrādājums, tā iepakojuma vai citu komponentu spēja nezaudēt kvalitāti normālos, paredzamos glabāšanas apstākļos;
- j) visu nepieciešamo ierīču un aksesuāru specifikācija un lietošanas instrukcijas pirotehniskā izstrādājuma drošai funkcionēšanai.

Pārvadāšanas un normālas apiešanās laikā, ja vien ražotāja instrukcijās nav noteikts citādi, pirotehniskajiem izstrādājumiem jābūt pirotehniskajam sastāvam.

4. Pirotehnisko izstrādājumu sastāvā nedrīkst būt:
 - a) komerciālu spridzināšanas līdzekļu, izņemot šaujampulveri vai vielas ar uzliesmojošu sastāvu;
 - b) militāru sprāgstvielu.
5. Dažādām pirotehnisko izstrādājumu grupām jāatbilst vismaz šādām prasībām:

A. Uguņošanas ierīces

1. Ražotājam jāiedala uguņošanas ierīces dažādās klasēs saskaņā ar 3. pantu pēc to neto sprāgstvielu satura, drošības attālumiem, trokšņa līmeņa vai līdzīgām īpašībām. Klasei jābūt skaidri norādītai uz etiķetes.
 - a) Attiecībā uz 1. klases uguņošanas ierīcēm jāievēro šādi nosacījumi:
 - i) drošības attālums ir vismaz 1 m. Vajadzības gadījumā drošības attālums var būt mazāks;
 - ii) maksimālais trokšņa līmenis no drošības attāluma nedrīkst pārsniegt 120 dB (A, imp) vai līdzvērtīgu trokšņa līmeni, mērot ar citu atbilstīgu metodi;

- iii) 1. klasē nedrīkst iekļaut plaukšķenes, plaukšķeņu baterijas, uzliesmojošas plaukšķenes un uzliesmojošu plaukšķeņu baterijas;
 - iv) 1. klases izstrādājumu sastāvā nedrīkst būt vairāk par 2,5 mg sudraba fulmināta.
- b) Attiecībā uz 2. klases uguņošanas ierīcēm jāievēro šādi nosacījumi:
- i) drošības attālums ir vismaz 8 m. Vajadzības gadījumā drošības attālums var būt mazāks;
 - ii) maksimālais trokšņa līmenis no drošības attāluma nedrīkst pārsniegt 120 dB (A, imp) vai līdzvērtīgu trokšņa līmeni, mērot ar citu atbilstīgu metodi.
- c) Attiecībā uz 3. klases uguņošanas ierīcēm jāievēro šādi nosacījumi:
- i) drošības attālums ir vismaz 15 m. Vajadzības gadījumā drošības attālums var būt mazāks;
 - ii) maksimālais trokšņa līmenis no drošības attāluma nedrīkst pārsniegt 120 dB (A, imp) vai līdzvērtīgu trokšņa līmeni, mērot ar citu atbilstīgu metodi.
2. Uguņošanas ierīces drīkst saturēt tikai tādas konstrukcijas materiālus, kuru atlikumi samazina risku veselībai, īpašumam un videi.
3. Aizdedzināšanas metodei jābūt skaidri saskatāmai vai norādītai uz etiķetes vai instrukcijās.
4. Uguņošanas ierīces nedrīkst kustēties nepareizi vai neparedzami.
5. 1., 2. un 3. klases uguņošanas ierīcēm jābūt aizsargātām pret netīšu uzliesmošanu vai nu ar aizsargapvalku, iepakojuma vai izstrādājuma konstrukcijas palīdzību. 4. klases uguņošanas ierīces jāaizsargā pret netīšu uzliesmošanu ar ražotāja noteiktām metodēm.
- B. Citi pirotehniskie izstrādājumi**
- 1. Pirotehniskie izstrādājumi jāizstrādā tā, lai samazinātu risku veselībai, īpašumam un videi normālas izmantošanas laikā.
 - 2. Aizdedzināšanas metodei jābūt skaidri saskatāmai vai norādītai uz etiķetes vai instrukcijās.
 - 3. Pirotehniskajam izstrādājumam jābūt izstrādātam tā, lai samazinātu risku veselībai, īpašumam un videi no tā atlikumiem, ja tas netīši uzliesmojis.
 - 4. Nepieciešamības gadījumā pirotehniskajam izstrādājumam pienācīgi jāfunkcionē līdz ražotāja noteiktajam izmantošanas termiņam.
- C. Aizdedzes ierīces**
- 1. Aizdedzes ierīcēm jābūt droši iedarbināmām un jāspēj darboties visos normālos, paredzamos izmantošanas apstākļos.
 - 2. Aizdedzes ierīcēm jābūt aizsargātām pret elektrostātisku izlādēšanos visos normālos, paredzamos glabāšanas un izmantošanas apstākļos.
 - 3. Elektriskajiem degļiem jābūt aizsargātiem pret elektromagnētisko lauku ietekmi normālos, paredzamos glabāšanas un izmantošanas apstākļos.
 - 4. Degļu apvalkam jābūt piemērotam mehāniskam stiprumam un pietiekami jāpasargā eksplozīvais pildījums normālas, paredzamas mehāniskas spriedzes apstākļos.
 - 5. Degļa degšanas laika parametri jāpievieno izstrādājumam.
 - 6. Izstrādājumam jāpievieno elektrisko degļu elektriskās īpašības (piemēram, neaizdegšanās strāva, pretestība utt.).
 - 7. Elektrisko degļu vadiem jābūt pietiekami izolētiem un pietiekami mehāniski stipriem, ieskaitot savienojuma ar degli stiprību, ņemot vērā to paredzamo izmantošanu.
-

II PIELIKUMS

Atbilstības novērtēšanas procedūras1. B MODULIS: **EK tipa pārbaude**

1. Šajā modulī aprakstīta procedūras daļa, saskaņā ar kuru pilnvarotā iestāde noskaidro un apstiprina, ka paredzamās produkcijas paraugs atbilst direktīvas 2007/23/EK (turpmāk – “šī direktīva”) attiecīgajiem noteikumiem.
2. Ražotājam jāiesniedz EK tipa pārbaudes pieteikumu pilnvarotajai iestādei pēc savas izvēles.

Pieteikumā jāietver:

- a) ražotāja nosaukums un adrese;
- b) rakstisks apliecinājums, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts citai pilnvarotajai iestādei;
- c) 3. punktā aprakstītā tehniskā dokumentācija.

Iesniedzējam pilnvarotās iestādes rīcībā jānodod paredzamās produkcijas paraugs, turpmāk – “tips”. Pilnvarotā iestāde drīkst pieprasīt turpmākus paraugus, ja tie nepieciešami testa programmas veikšanai.

3. Tehniskajai dokumentācijai jāļauj novērtēt izstrādājuma atbilstība šīs direktīvas prasībām. Tai, ciktāl tas attiecas uz šādu novērtējumu, jāietver informācija par izstrādājuma uzbūvi, ražošanu un darbību, kā arī:
 - a) vispārējs tipa apraksts;
 - b) uzbūves principi, ražošanas rasējumi un sastāvdaļu diagrammas, apakškomplektācijas, shēmas utt.;
 - c) apraksti un paskaidrojumi, kas nepieciešami, lai saprastu rasējumus, diagrammas un izstrādājuma darbību;
 - d) šīs direktīvas 8. pantā minēto saskaņoto standartu saraksts, kas piemēroti pilnīgi vai daļēji, un apraksti risinājumiem, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošības pamatprasībām gadījumos, ja nav piemēroti šīs direktīvas 8. pantā minētie saskaņotie standarti;
 - e) konstrukciju aprēķinu rezultāti, veiktās pārbaudes utt.;
 - f) testu ziņojumi.
4. Pilnvarotās iestādes pienākums ir:
 - a) pārbaudīt tehnisko dokumentāciju, pārliecināties, ka tips ražots saskaņā ar šo dokumentāciju, un noteikt tos elementus, kas izstrādāti saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantā minēto saskaņoto standartu atbilstošajiem noteikumiem, kā arī sastāvdaļas, kas izstrādātas, nepiemērojot saskaņoto standartu atbilstošos noteikumus;
 - b) veikt vai būt veikušai attiecīgās pārbaudes un nepieciešamos testus, lai pārbaudītu, vai ražotāja pieņemtie risinājumi atbilst šīs direktīvas drošības pamatprasībām, ja nav piemēroti šīs direktīvas 8. pantā minētie saskaņotie standarti;
 - c) veikt vai būt veikušai attiecīgās pārbaudes un nepieciešamos testus, lai pārbaudītu, vai, ja ražotājs ir izvēlējies atbilstošo saskaņoto standartu piemērošanu, tie ir piemēroti;
 - d) vienoties ar pieteikuma iesniedzēju par vietu, kur veicamas pārbaudes un nepieciešamie testi.
5. Ja tips atbilst attiecīgajām šīs direktīvas prasībām, pilnvarotajai iestādei pieteikuma iesniedzējam jāizsniedz EK tipa pārbaudes sertifikātu. Uz sertifikāta jābūt ražotāja nosaukumam un adresei, pārbaudes rezultātiem un apstiprinātā tipa identifikācijai nepieciešamiem datiem.

Sertifikātam jāpievieno tehniskās dokumentācijas atbilstošo daļu sarakstu, un tā kopiju jāglabā pilnvarotajai iestādei.

Ja ražotājam atsaka tipa sertifikāta izsniegšanu, pilnvarotajai iestādei jāsniedz detalizēti šāda atteikuma iemesli.

Jāparedz iespēja lūgt šo lēmumu pārskatīt.

6. Pieteikuma iesniedzējam jāinformē pilnvarotā iestāde, kura glabā tehnisko dokumentāciju par EK tipa pārbaudes sertifikātu, par visām izmaiņām apstiprinātajā izstrādājumā, kurai jāsaņem papildu apstiprinājums, ja šīs izmaiņas var ietekmēt atbilstību pamatprasībām vai iepriekš noteiktos nosacījumus izstrādājuma izmantošanai. Šo papildu apstiprinājumu jāizsniedz papildinājuma formā oriģinālajam EK tipa pārbaudes sertifikātam.
7. Katrai pilnvarotajai iestādei jāiesniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm atbilstoša informācija, kas attiecas uz EK tipa pārbaudes sertifikātiem un izsniegtajiem vai atsauktajiem papildinājumiem.
8. Pārējās pilnvarotās iestādes drīkst saņemt EK tipa pārbaudes sertifikātu kopijas un/vai jebkurus to papildinājumus. Sertifikātu pielikumi glabājami tā, lai tie būtu pieejami pārējām pilnvarotajām iestādēm.
9. Ražotājam kopā ar tehnisko dokumentāciju jāglabā EK tipa pārbaudes sertifikātu un jebkuru to papildinājumu kopijas vismaz 10 gadus pēc attiecīgā izstrādājuma izgatavošanas beigu datuma.

Ja ražotājs nav reģistrēts Kopienā, pienākums saglabāt tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu pieejama, ir tai personai, kas laiž ražojumu tirgū.

2. C MODULIS: **Atbilstība tipam**

1. Šajā modulī aprakstīta procedūras daļa, kurā ražotājs nodrošina un apliecina, ka attiecīgie pirotehniskie izstrādājumi atbilst tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā un atbilst šīs direktīvas prasībām, kas uz to attiecas. Ražotājam jāpievieno CE marķējums katram pirotehniskajam izstrādājumam un jāstāda rakstiska atbilstības deklarācija.
2. Ražotājam jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai pārliecinātos, ka ražošanas process nodrošina ražojuma atbilstību tipam, kāds aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas drošības pamatprasībām.
3. Ražotājam jāglabā atbilstības deklarācijas kopija vismaz 10 gadus pēc attiecīgā izstrādājuma izgatavošanas beigu datuma.

Ja ražotājs nav reģistrēts Kopienā, pienākums saglabāt tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu pieejama, ir tai personai, kas laiž ražojumu tirgū.

4. Ražotāja izvēlētajai pilnvarotajai iestādei jāveic vai jābūt veikušai izstrādājuma pārbaudes izlases veida intervālos. Pilnvarotajai iestādei jāpārbauda uz vietas ņemta gatavā izstrādājuma paraugs un jāveic attiecīgi testi, kas noteikti šīs direktīvas 8. pantā minētajā piemērojamā saskaņotajā standartā, vai atbilstoši testi, lai pārbaudītu izstrādājuma atbilstību šīs direktīvas prasībām. Gadījumā, ja viens vai vairāki pārbaudītie izstrādājumu paraugi neatbilst, pilnvarotajai iestādei jāveic attiecīgie pasākumi.

Pilnvarotajai iestādei uzņemoties atbildību, ražotājs izgatavošanas procesā pievieno šīs iestādes identifikācijas numuru.

3. D MODULIS: **Ražošanas kvalitātes nodrošināšana**

1. Šajā modulī aprakstīta procedūra, ar kuru ražotājs, kas atbilst 2. punkta prasībām, nodrošina un apliecina, ka attiecīgie pirotehniskie izstrādājumi atbilst tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un atbilst šīs direktīvas prasībām. Ražotājam katram izstrādājumam jāpievieno CE marķējums un jāstāda rakstiska atbilstības deklarācija. CE marķējums jāpapildina ar tās pilnvarotās iestādes identifikācijas numuru, kas ir atbildīga par 4. punktā minētajām pārbaudēm.
2. Ražotājs uztur apstiprinātu kvalitātes sistēmu ražošanai, ražojuma gala pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā. Viņš ir pakļauts 4. punktā minētajai uzraudzībai.

3. Kvalitātes sistēma

- 3.1. Ražotājam attiecībā uz attiecīgajiem pirotehniskajiem izstrādājumiem jāiesniedz pieteikums kvalitātes sistēmas novērtējumam pilnvarotajai iestādei pēc savas izvēles.

Iesniegumā jāietver:

- a) visa atbilstošā informācija par pirotehnisko izstrādājumu paredzēto klasi;
 - b) dokumenti par kvalitātes sistēmu;
 - c) tehniskā dokumentācija, kas attiecas uz apstiprināto tipu un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.
- 3.2. Kvalitātes sistēmai jānodrošina pirotehnisko izstrādājumu atbilstība tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un tām šīs direktīvas prasībām, kas uz tiem attiecas.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un noteikumus sistemātiski un kārtīgi jādokumentē rakstisku standartu, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes sistēmas dokumentācijai jāļauj kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un ziņojumu vienots novērtējums.

Jo īpaši tiem atbilstoši jāapraksta:

- a) kvalitātes mērķi un organizatoriskā struktūra, vadības atbildība un pilnvaras attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu kvalitāti;
 - b) ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas tehnika, procesi un sistemātiskas izmantojamās darbības;
 - c) pārbaudes un testi, ko veic pirms ražošanas procesa, tā laikā un pēc tā pabeigšanas, un biežums, kādā tos veic;
 - d) kvalitātes ziņojumi, piemēram, inspekcijas ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, kā arī iesaistītā personāla kvalifikācijas ziņojumi;
 - e) līdzekļi pirotehnisko izstrādājumu nepieciešamās kvalitātes sasniegšanas uzraudzībai un kvalitātes sistēmas efektīvai darbībai.
- 3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tai jāparedz atbilstība šīm prasībām attiecībā uz kvalitātes sistēmām, kas īsteno atbilstošo saskaņoto standartu. Pārbaudes komandā jābūt vismaz vienam dalībniekam, kuram ir pieredze atbilstošās ražošanas tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtējuma procedūrai jāietver pārbaudes apmeklējumu ražotāja telpās.

Pienācīgi pamatotu novērtējuma lēmumu paziņo ražotājam. Tajā jāietver pārbaudes rezultāti.

- 3.4. Ražotājam jāaņemtas izpildīt pienākumus, kas saistīti ar apstiprināto kvalitātes sistēmu, un jāuztur tā atbilstošā un efektīvā līmenī.

Ražotājam jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes sistēmu, par jebkādam ierosinātām izmaiņām kvalitātes sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei jānovērtē ierosinātās izmaiņas un jānolemj, vai grozītā kvalitātes sistēma atbildīs prasībām, kas minētas 3.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Pienācīgi pamatotu novērtējuma lēmumu paziņo ražotājam. Tajā jāietver pārbaudes rezultāti.

4. Uzraudzība, atbildību uzņemoties pilnvarotajai iestādei

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda savas saistības attiecībā uz apstiprināto kvalitātes sistēmu.

- 4.2. Ražotājam pilnvarotajai iestādei inspekcijas nolūkos jādod pieeja ražošanas, pārbaudes, testēšanas un glabāšanas telpām un jānodrošina tā ar visu nepieciešamo informāciju, un jo īpaši:
 - a) kvalitātes sistēmas dokumentiem;
 - b) kvalitātes ziņojumiem, piemēram, inspekcijas ziņojumiem un testu datiem, kalibrēšanas datiem, kā arī iesaistītā personāla kvalifikācijas ziņojumiem utt.
 - 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes sistēmu, un jāiesniedz revīzijas ziņojums ražotājam.
 - 4.4. Turklāt pilnvarotā iestāde drīkst veikt nepieteiktu ražotāja apmeklējumu. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde vajadzības gadījumā drīkst veikt pārbaudes, lai pārliecinātos, ka kvalitātes sistēma funkcionē pareizi. Pilnvarotajai iestādei jāiesniedz ražotājam ziņojums par apmeklējumu un, ja veikts tests – testa ziņojums.
5. Ražotājam vismaz 10 gadus pēc izstrādājuma izgatavošanas beigu datuma jā saglabā valsts iestādēm pieeja:
 - a) dokumentam, kas minēts 3.1. punkta b) apakšpunktā;
 - b) izmaiņām, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā;
 - c) pilnvarotās iestādes lēmumiem un ziņojumiem, kas minēti 3.4. punkta ceturtajā daļā, kā arī 4.3. un 4.4. punktā.
 6. Katrai pilnvarotajai iestādei jāsniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm atbilstošā informācija par izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes sistēmas apstiprinājumiem.

4. E MODULIS: Ražojuma kvalitātes nodrošināšana

1. Šajā modulī aprakstīta procedūra, ar ko ražotājs, kurš atbilst 2. punkta prasībām, nodrošina un deklarē, ka pirotehniskie izstrādājumi atbilst tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā. Ražotājam jāpievieno CE marķējums katram izstrādājumam un jāpasastāda rakstiska atbilstības deklarācija. CE marķējums jāpapildina ar tās pilnvarotās iestādes identifikācijas numuru, kas ir atbildīga par 4. punktā minētajām pārbaudēm.
2. Ražotājs uztur apstiprinātu kvalitātes sistēmu pirotehnisko izstrādājumu gala pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā. Viņš ir pakļauts 4. punktā minētajai uzraudzībai.

3. Kvalitātes sistēma

- 3.1. Ražotājs par pirotehniskajiem izstrādājumiem iesniedz pieteikumu kvalitātes sistēmas novērtējumam pilnvarotajai iestādei pēc savas izvēles.

Pieteikumā jāietver:

- a) visa atbilstošā informācija par pirotehnisko izstrādājumu paredzēto klasi;
 - b) kvalitātes sistēmas dokumentācija;
 - c) tehniskā dokumentācija, kas attiecas uz apstiprināto tipu un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.
- 3.2. Saskaņā ar kvalitātes sistēmu katru pirotehnisko izstrādājumu jāpārbauda un jāveic attiecīgi testi, kā noteikts 8. pantā minētajā (-os) atbilstošajā (-os) saskaņotajā (-os) standartā (-os), vai tiem līdzvērtīgi testi, lai pārliecinātos par izstrādājuma atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas prasībām.

Visi ražotāja pieņemtie elementi, prasības un nosacījumi sistemātiski un kārtīgi jādokumentē rakstisku standartu, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes sistēmas dokumentācijai jāatļauj kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un kvalitātes ziņojumu vienots novērtējums.

Jo īpaši tiem atbilstoši jāapraksta:

- a) kvalitātes mērķi un organizatoriskā struktūra, vadības atbildība un pilnvaras attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu kvalitāti;
- b) pārbaudes un testi, kas tiks veikti pēc ražošanas;
- c) līdzekļi kvalitātes sistēmas darbības efektivitātes uzraudzībai;
- d) kvalitātes ziņojumi, tostarp inspekcijas ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, iesaistītā personāla kvalifikācijas ziņojumi utt.

- 3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tai jāpieņem atbilstība šīm prasībām attiecībā uz kvalitātes sistēmām, ar ko īsteno atbilstošo saskaņoto standartu.

Pārbaudes komandā jābūt vismaz vienam dalībniekam ar pieredzi atbilstošās ražojumu tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā ietver pārbaudes apmeklējumu ražotāja telpās.

Pienācīgi pamatotu pārbaudes novērtējuma lēmumu paziņo ražotājam. Tajā jāietver pārbaudes secinājumi.

- 3.4. Ražotājam jāapņemas izpildīt pienākumus, kas saistīti ar apstiprināto kvalitātes sistēmu un jāuztur tā pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam regulāri jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes sistēmu, par jebkādiem priekšlikumiem grozījumiem kvalitātes sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei jānovērtē plānotās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes sistēma atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām vai arī nepieciešams pārvērtējums.

Pienācīgi pamatotu novērtējuma lēmumu paziņo ražotājam. Tajā jāietver pārbaudes secinājumi.

4. Uzraudzība, atbildību uzņemoties pilnvarotajai iestādei

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda savus pienākumus, kas saistīti ar apstiprināto kvalitātes sistēmu.
- 4.2. Ražotājam pārbaudes veikšanas nolūkos jādod pilnvarotajai iestādei pieeja savām pārbaudēm, testu un noliktavu telpām un jānodrošina tā ar visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:
 - a) kvalitātes sistēmas dokumentāciju;
 - b) tehnisko dokumentāciju;
 - c) kvalitātes ziņojumiem, tostarp pārbaudes ziņojumiem un testu datiem, kalibrēšanas datiem un iesaistītā personāla kvalifikācijas ziņojumiem.
- 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes sistēmu, un jāiesniedz revīzijas ziņojums ražotājam.
- 4.4. Turklāt pilnvarotā iestāde drīkst veikt nepieteiktus ražotāja apmeklējumus. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde drīkst veikt testus vai likt tos veikt, lai pārliecinātos, ka kvalitātes sistēma darbojas pareizi; ja nepieciešams, pilnvarotajai iestādei jāiesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojums un, ja ticis veikts tests – testa ziņojums.

5. Ražotājam vismaz 10 gadus pēc izstrādājuma izgatavošanas beigu datuma jāuzglabā pieejami valsts iestādēm:

- a) dokumenti, kas minēti 3.1. punkta b) apakšpunktā;
- b) izmaiņas, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā;
- c) pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. punkta pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. punktā.

6. Katrai pilnvarotajai iestādei jāiesniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm atbilstošā informācija par izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes sistēmas apstiprinājumiem.

5. G MODULIS: Eksemplāra pārbaude

1. Šajā modulī aprakstīta procedūra, ar kuru ražotājs nodrošina un deklarē, ka pirotehniskais izstrādājums, kas izlaists ar 2. punktā minēto sertifikātu, atbilst attiecīgajām šīs direktīvas prasībām. Ražotājam izstrādājumam jāpievieno CE marķējums un jāsastāda atbilstības deklarācija.
2. Pilnvarotajai iestādei jāpārbauda pirotehniskais izstrādājums un jāveic attiecīgie testi, kā to paredz šīs direktīvas 8. pantā minētais (-ie) saskaņotais (-ie) standarts (-i), vai līdzvērtīgi testi, lai nodrošinātu izstrādājuma atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas prasībām.

Pilnvarotajai iestādei jāpievieno tās identifikācijas numurs vai jāliek to pievienot uz apstiprinātā pirotehniskā izstrādājuma un jāsastāda atbilstības sertifikāts attiecībā uz veiktajiem testiem.

3. Tehniskās dokumentācijas mērķis ir ļaut novērtēt atbilstību šīs direktīvas prasībām un saprast pirotehnisko izstrādājumu uzbūvi, ražošanu un darbību.

Ja nepieciešams novērtēšanai, dokumentācijā jāietver:

- a) tipa vispārējs apraksts;
- b) konceptuāli uzbūves un ražošanas rasējumi un komponentu shēmas;
- c) apraksti un paskaidrojumi, kas nepieciešami, lai saprastu konceptuālos uzbūves un ražošanas rasējumus un komponentu, mezglu un ķēžu shēmas, kā arī pirotehnisko izstrādājumu darbību;
- d) to šīs direktīvas 8. pantā minēto saskaņoto standartu saraksts, kas piemēroti pilnībā vai daļēji, un to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošības pamatprasībām, ja nav piemēroti šīs direktīvas 8. pantā minētie saskaņotie standarti;
- e) projekta aprēķinu rezultāti un veiktās pārbaudes;
- f) testu ziņojumi.

6. H MODULIS: Kvalitātes pilnīga nodrošināšana

1. Šajā modulī ir aprakstīta procedūra, kurā ražotājs, kurš izpilda 2. punktā noteiktās saistības, nodrošina un paziņo, ka attiecīgie izstrādājumi atbilst tām šīs direktīvas prasībām, kuras uz tiem attiecas. Ražotājs vai attiecīgais importētājs katram izstrādājumam pievieno CE marķējumu un sagatavo rakstisku atbilstības deklarāciju. CE marķējumu papildina tās pilnvarotās iestādes identifikācijas numurs, kura ir atbildīga par 4. punktā minēto uzraudzību.
2. Ražotājs uztur apstiprinātu kvalitātes sistēmu uzbūvei, ražošanai, ražojuma gala pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā, kā arī ražotājs ir pakļauts 4. punktā minētajai uzraudzībai.

3. Kvalitātes sistēma

- 3.1. Ražotājs pilnvarotajai iestādei iesniedz pieprasījumu par savas kvalitātes sistēmas novērtēšanu.

Pieteikumā jāietver:

- a) visa attiecīgā informācija par pirotehniskā izstrādājuma paredzēto klasi;
- b) dokumenti par kvalitātes sistēmu.

- 3.2. Kvalitātes sistēmai jānodrošina izstrādājuma atbilstība šīs direktīvas prasībām.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un kārtīgi jādokumentē rakstisku standartu, procedūru un instrukciju formā. Kvalitātes sistēmas dokumentiem jāļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un ziņojumus.

Tajos jo īpaši atbilstoši jāapraksta:

- a) kvalitātes mērķi un organizatoriskā struktūra, vadības atbildība un pilnvaras attiecībā uz izstrādājumu uzbūvi un kvalitāti;
 - b) tehniskās uzbūves apraksts, tostarp piemērojamie standarti, un gadījumā, ja nav pilnīgi ievēroti šīs direktīvas 8. pantā izklāstītie standarti, veids, kādā nodrošina attiecīgo šīs direktīvas pamatprasību ievērošanu;
 - c) metodes, kuras paredzētas, lai kontrolētu un izvērtētu attīstības rezultātus, procesus un sistemātiskas darbības, kuras izmantos attiecīgai izstrādājumu klasei piederīgu izstrādājumu izgatavošanā;
 - d) ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas metodes un procesi, kā arī izmantotās sistemātiskās darbības;
 - e) pārbaudes un testi, ko veic pirms ražošanas procesa, tā laikā un pēc tā pabeigšanas, un biežums, kādā tos veic;
 - f) kvalitātes nodrošināšanas uzskaites dati, piemēram, pārbaudžu ziņojumi un testu dati, kalibrēšanas dati, kā arī ziņojumi par iesaistītā personāla kvalifikāciju;
 - g) līdzekļi izstrādājuma nepieciešamās uzbūves sasniegšanas un kvalitātes, kā arī kvalitātes sistēmas efektīvas darbības uzraudzībai.
- 3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tai jāpieņem atbilstība šīm prasībām attiecībā uz kvalitātes sistēmām, kas īsteno atbilstošo saskaņoto standartu.

Pārbaudes grupā jābūt vismaz vienam dalībniekam ar pieredzi atbilstošas ražojumu tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtējuma procedūra ietver ražotāja telpu apmeklējumu.

Pienācīgi pamatotu novērtējuma lēmumu paziņo ražotājam. Tajā jāietver pārbaudes rezultāti.

- 3.4. Ražotājam jāaņem izpildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes sistēmas, un jāuztur tā pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam pastāvīgi jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes sistēmu, par jebkādam ierosinātām izmaiņām kvalitātes sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei jānovērtē ierosinātās izmaiņas un jānolemj, vai grozītā kvalitātes sistēma atbilst prasībām, kas minētas 3.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Pienācīgi pamatotu novērtējuma lēmumu paziņo ražotājam. Tajā jāietver pārbaudes rezultāti.

4. EK uzraudzība, atbildību uzņemoties pilnvarotajai iestādei

- 4.1. EK uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda savas saistības attiecībā uz apstiprināto kvalitātes sistēmu.
- 4.2. Ražotājam pilnvarotajai iestādei inspekcijas nolūkos jādod pieeja ražošanas, pārbaudes, testēšanas un glabāšanas telpām un jānodrošina tā ar visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:
 - a) kvalitātes sistēmas dokumentiem;
 - b) kvalitātes nodrošināšanas uzskaites datiem, kurus prasa kvalitātes sistēma attīstības jomā, piemēram, analīžu, aprēķinu un testu rezultātiem;
 - c) kvalitātes nodrošināšanas uzskaites datiem, kurus prasa kvalitātes sistēma ražošanas jomā, piemēram, pārbaudžu ziņojumiem un testu datiem, kalibrēšanas datiem, kā arī ziņojumiem par iesaistītā personāla kvalifikāciju.
- 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes sistēmu, un jāiesniedz revīzijas ziņojums ražotājam.

- 4.4. Turklāt pilnvarotā iestāde drīkst veikt nepieteiktu ražotāja apmeklējumu. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde vajadzības gadījumā drīkst veikt testus vai likt tos veikt, lai pārliecinātos, ka kvalitātes sistēma darbojas pareizi. Pilnvarotajai iestādei jāiesniedz ražotājam apmeklējuma protokols un, ja notikusi pārbaude, pārbaudes ziņojums.
 5. Ražotājam vismaz 10 gadus pēc izstrādājuma izgatavošanas beigu datuma jā saglabā valsts iestādēm pieeja:
 - a) dokumentiem, kas minēti 3.1. punkta b) apakšpunktā;
 - b) dokumentiem attiecībā uz izmaiņām, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā;
 - c) pilnvarotās iestādes lēmumiem un ziņojumiem, kas minēti 3.4. punkta ceturtajā daļā, kā arī 4.3. un 4.4. punktā.
 6. Katrai pilnvarotajai iestādei jāsniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgā informācija par izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumiem.
-

III PIELIKUMS

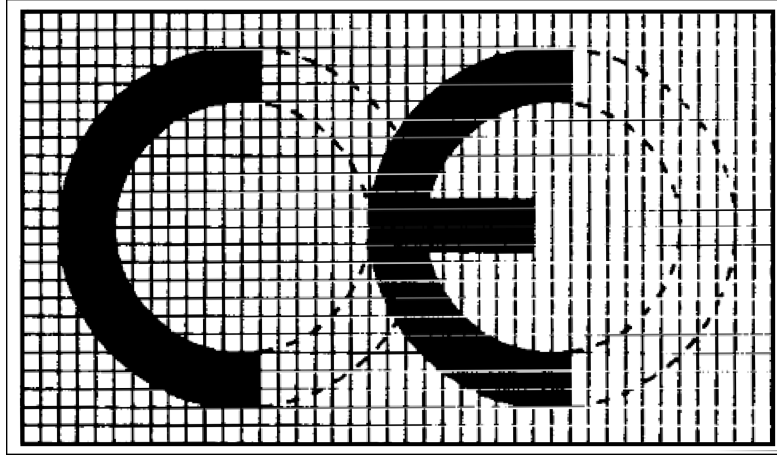
Minimālie kritēriji, kas jāņem vērā dalībvalstīm attiecībā uz iestādēm, kas atbildīgas par atbilstības novērtēšanu

1. Iestāde, tās vadītājs un personāls, kas ir atbildīgi par apstiprinošu pārbauzu veikšanu, nedrīkst būt pārbaudāmo pirotehnisko izstrādājumu projektētāji, ražotāji, piegādātāji, uzstādītāji vai importētāji, ne arī pilnvarotie pārstāvji kādai no šīm pusēm. Tie nedrīkst ne tieši, ne arī kā pilnvaroti pārstāvji iesaistīties šādu preču izstrādē, konstruēšanā, realizācijā vai uzturēšanā vai ieviešanā. Tas neizslēdz tehniskas informācijas apmaiņu starp ražotāju un iestādi.
2. Iestāde un tās personāls veic apstiprinošas pārbaudes ar visaugstākā līmeņa profesionālo godprātību un tehnisko kompetenci un ir brīvi no jebkāda spiediena un ietekmēšanas, jo īpaši finansiāla rakstura, kas varētu ietekmēt to vērtējumu vai pārbaudes rezultātus, jo īpaši, ja to veic personas vai personu grupas, kas ir ieinteresētas pārbaudes rezultātā.
3. Iestādes rīcībā jābūt nepieciešamajam personālam un iekārtām, lai tā spētu pienācīgi veikt savus administratīvos un tehniskos uzdevumus, kas saistīti ar pārbauzu veikšanu; tai arī jābūt pieejamām iekārtām speciālu pārbauzu veikšanai.
4. Par pārbauzu veikšanu atbildīgajam personālam jābūt:
 - a) pareizai tehniskai un profesionālai apmācībai;
 - b) apmierinošām zināšanām par veicamo testu prasībām un atbilstoši pieredzi to veikšanā;
 - c) spējai sastādīt sertifikātus, atskaites un ziņojumus, kas nepieciešami, lai apstiprinātu testu autentiskumu.
5. Jāgarantē pārbauzu personāla objektivitāte. Tā atalgojums nedrīkst būt atkarīgs no veikto testu skaita vai šo testu rezultātiem.
6. Iestādei jāsaņem civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, ja vien tās atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valstu tiesību aktiem vai par testiem ir tieši atbildīga pati dalībvalsts.
7. Iestādes personālam jāglabā profesionālie noslēpumi attiecībā uz visu informāciju, kas iegūti, veicot savus uzdevumus (izņemot attiecībā uz kompetentām tās valsts pārvaldes iestādēm, kurā tas veic savu darbību) saskaņā ar šo direktīvu vai jebkādiem valstu tiesību aktu noteikumiem, kas to paredz.

IV PIELIKUMS

Atbilstības marķējums

CE atbilstības marķējums sastāv no sākumburtiem "CE" šādā formā:

Ja marķējumu samazina vai palielina, iepriekš sniegtajā graduētajā zīmējumā norādītās proporcijas jāsaglabā.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2007/24/EK

(2007. gada 23. maijs),

ar ko atceļ Padomes Direktīvu 71/304/EEK par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību saistībā ar valsts pasūtījumu līgumiem un attiecībā uz valsts pasūtījumu līgumu piešķiršanu ligumslēdzējiem, kas veic darbību ar aģentūru vai filiāļu starpniecību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu, 55. pantu un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

apspriedušies ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par *acquis communautaire* atjaunināšanu un vienkāršošanu Komisija, *inter alia*, paziņoja, ka tā uzsāks *acquis* pārskatīšanu, lai pārbaudītu, vai to var vienkāršot, piemēram, atceļot novecojušus tiesību aktus.
- (2) Dažādu tiesību aktu publisko iepirkumu jomā pieņemšana, no kuriem jaunākie ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽³⁾, kā arī Tiesas judikatūras attīstība,

īpaši ar 1991. gada 25. jūlija spriedumu lietā C-76/90 *Säger* ⁽⁴⁾, ļauj sasniegt aizsardzības līmeni, kas ir vienāds vai pārsniedz to, kas sasniedzams saskaņā ar Direktīvu 71/304/EEK ⁽⁵⁾.

- (3) Tādējādi Direktīva 71/304/EEK būtu jāatceļ, lai vienkāršotu *acquis communautaire*, vienlaicīgi neskarot uzņēmēju tiesības,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīva 71/304/EEK tiek atcelta.

2. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 23. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

G. GLOSER

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 16. aprīļa Lēmums.

⁽²⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/97/EK (OV L 363, 20.12.2006., 107. lpp.).

⁽³⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/97/EK.

⁽⁴⁾ ECR [1991] I-4221.

⁽⁵⁾ OV L 185, 16.8.1971., 1. lpp.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 623/2007/EK

(2007. gada 23. maijs),

ar kuru groza Direktīvu 2002/2/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 79/373/EEK par barības maisījumu apriti

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/2/EK ⁽³⁾ 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu grozīja Padomes Direktīvu 79/373/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par barības maisījumu apriti ⁽⁴⁾. Ar šo noteikumu Direktīvas 79/373/EEK 5. panta 1. punktam pievienoja apakšpunktu, ar ko barības maisījumu ražotājiem noteica pienākumu pēc klienta pieprasījuma paziņot precīzu barības maisījuma sastāvu.

(2) Eiropas Kopienas Tiesa nolēmumā, kas 2005. gada 6. decembrī sniegts apvienotajās lietās C-453/03, C-11/04, C-12/04 un C-194/04 ⁽⁵⁾, pasludināja Direktīvas 2002/2/EK 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu par spēkā neesošu, ievērojot proporcionalitātes principu.

⁽¹⁾ OV C 324, 30.12.2006., 34. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 16. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/2/EK (2002. gada 28. janvāris), ar ko groza Padomes Direktīvu 79/373/EEK par barības maisījumu apriti (OV L 63, 6.3.2002., 23. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 86, 6.4.1979., 30. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

⁽⁵⁾ ABNA *and Others*; ECR [2005] I-10423.

(3) Saskaņā ar Līguma 233. pantu institūcijām, kuru izdots akts atzīts par spēkā neesošu, jāveic nepieciešamie pasākumi, lai ievērotu Tiesas nolēmumu.

(4) Mērķis nodrošināt drošību dzīvnieku barības jomā šobrīd tiek sasniegts, *inter alia*, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 183/2005 ⁽⁷⁾.

(5) Dalībvalstīs vairāki tiesas nolēmumi ir veicinājuši atšķirīgu un nevienlīdzīgu Direktīvas 2002/2/EK izpildi, un vairākas attiecīgās lietas patlaban ir nodotas izskatīšanai attiecīgo dalībvalstu tiesās.

(6) Eiropas Parlaments un Padome patlaban atsakās izdarīt plašākus grozījumus pamata tiesību aktā, jo Komisija saistībā ar vienkāršošanas programmu ir apsolījusi līdz 2007. gada vidum izstrādāt priekšlikumus dzīvnieku barības tiesību aktu visaptverošai reformai. Padome un Eiropas Parlaments gaida, ka šajā sakarā atkārtoti pilnībā izvērtē jautājumu par tā dēvēto sastāvvielu atklātu norādi un ka Komisija izstrādā jaunus priekšlikumus, ievērojot gan lauksaimnieku interesi saņemt precīzu un detalizētu informāciju par barības maisījuma sastāvdaļām, gan ražotāju interesi pietiekami nosargāt uzņēmuma ražošanas noslēpumus.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības (OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.).

(7) Ar Direktīvas 2002/2/EK 1. panta 5. punktu, ar kuru Direktīvas 79/373/EEK 12. pantam pievieno otro daļu, paredz barības maisījumu ražotājiem pienākumu iesniegt par oficiālu pārbaudi veikšanu atbildīgajām iestādēm pēc to pieprasījuma visus dokumentus, kuros norādīts aprītei paredzētā barības maisījuma sastāvs un ar kuru palīdzību var pārbaudīt marķējumu pareizību.

(8) Tādēļ Direktīva 2002/2/EK būtu jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Direktīvu 2002/2/EK ar šo groza šādi:

1. Svīturo 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
2. Direktīvas 1. panta 6. punktā Direktīvas 79/373/EEK 15.a panta tekstu aizstāj ar šo:

“15.a pants

Vēlākais 2006. gada 6. novembrī, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm, Komisija iesniedz

ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to pasākumu īstenošanu, kas ieviesti ar 5. panta 1. punkta j) apakšpunktu un 5. panta 5. punkta d) apakšpunktu, un 5.c pantu, un 12. panta otro daļu, jo īpaši attiecībā uz barības sastāvdaļu daudzumu norādi svara procentu veidā uz barības maisījumu marķējuma, ietverot pieļaujamo pielaidi, ziņojumam pievienojot jebkurus priekšlikumus, kas paredzēti šo pasākumu uzlabošanai.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 23. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

G. GLOSER

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 624/2007/EK

(2007. gada 23. maijs),

ar ko izveido muitas rīcības programmu Kopienā (Muita 2013)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Atbilstoši no jauna uzsāktajai Lisabonas Stratēģijai galvenais Kopienas uzdevums turpmākajiem gadiem ir panākt izaugsmi un radīt jaunas darba vietas. Iepriekšējās programmas muitas jomā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 253/2003/EK (2003. gada 11. februāris), ar ko pieņem rīcības programmu attiecībā uz Kopienas muitu (Muita 2007) ⁽³⁾ (turpmāk – "Muita 2007"), ir būtiski sekmējušas minētā mērķa un muitas politikas vispārīgo mērķu sasniegšanu. Tādēļ ir lietderīgi turpināt darbības, kas sāktas saskaņā ar minētajām programmām. Būtu jāizveido jauna programma (turpmāk – "Programma") uz sešiem gadiem, lai tās darbības laiku saskaņotu ar daudzgadu finanšu shēmu, kas iekļauta Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽⁴⁾.
- (2) Muitas dienestiem ir īpaši svarīga loma, aizsargājot Kopienas intereses, jo īpaši finansiālās intereses. Tāpat tie pilsoņiem un Kopienas saimnieciskās darbības subjektiem nodrošina vienādu aizsardzības līmeni ikvienā vietā visā Kopienas muitas teritorijā, kur veic muietošanas formalitātes. Šajā sakarā Muitas politikas grupas noteiktās stratēģiskās politikas jomas ir virzītas uz to, lai nodrošinātu, ka valstu muitas dienesti darbojas tik efektīvi un lietderīgi un reaģē uz visām mainīgās muitas vides izraisītajām vajadzībām, it kā tie būtu viens dienests. Tāpēc ir svarīgi, lai Programma būtu konsekventa un atbalstītu vispārējo muitas politiku un lai tā atbalstītu Muitas politikas grupu, kurā ir Komisijas pārstāvji un dalībvalstu muitas dienestu vadītāji vai to pārstāvji. Programmas īstenošana būtu jākoordinē un jāorganizē Komisijai un dalībvalstīm saskaņā ar Muitas politikas grupas izstrādātu kopēju stratēģiju.
- (3) Muitas jomā ir nepieciešama rīcība, priekšroku dodot kontroles un krāpšanas apkarošanas uzlabošanai, to izmaksu samazināšanai, kas uzņēmējiem rodas, nodrošinot atbilstību tiesību aktiem muitas jomā, preču kontroles efektīvas pārvaldības nodrošināšanai pie ārējām robežām un Eiropas Savienības pilsoņu aizsardzībai attiecībā uz starptautiskās piegādes ķēdes drošību un drošumu. Tādēļ Kopienai saskaņā ar tās pilnvarām būtu jāspēj atbalstīt dalībvalstu muitas dienestu darbība un jāizmanto visas iespējas īstenot Kopienas noteikumos paredzēto administratīvo sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību.
- (4) Lai atbalstītu kandidātvalstu pievienošanās procesu, būtu jānodrošina nepieciešamā palīdzība šo valstu muitas dienestiem, lai no minēto valstu pievienošanās dienas to muitas dienesti spētu pilnībā uzņemties visus uzdevumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, tostarp jauno ārējo robežu pārvaldību. Tāpēc Programmai vajadzētu būt atvērta kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm.
- (5) Lai atbalstītu nodokļu reformas Eiropas Kaimiņattiecību politikā iesaistītajās valstīs, ir lietderīgi nodrošināt šīm valstīm iespēju ar konkrētiem nosacījumiem piedalīties izvēlētos Programmas pasākumos.
- (6) Pieaugošā tirdzniecības globalizācija, jaunu tirgu attīstīšanās un preču aprites veidu un ātruma pārmaiņas rada nepieciešamību stiprināt attiecības starp muitas dienestiem, kā arī starp muitas dienestiem un uzņēmēju, juristu un zinātnieku aprindām vai citiem ārējā tirdzniecībā iesaistītajiem dalībniekiem. Programmai būtu jānodrošina iespēja attiecīgā gadījumā Programmā piedalīties arī minēto aprindu vai struktūru pārstāvjiem.
- (7) Eiropas datorizētajām drošu sakaru un informācijas apmaiņas sistēmām, kas ir finansētas saskaņā ar "Muita 2007", ir būtiska loma muitas darbībā Kopienā un informācijas apmaiņas nodrošināšanā starp muitas dienestiem, un tāpēc tās būtu jāturpina atbalstīt arī saskaņā ar Programmu.

⁽¹⁾ OV C 324, 30.12.2006., 78. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 16. aprīļa Lēmums.

⁽³⁾ OV L 36, 12.2.2003., 1. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 787/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 12. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

(8) Pieredze, ko Kопiena guvusi iepriekšējās muitas programmās, ir parādījusi, ka minēto programmu mērķu sasniegšana tiek nozīmīgi veicināta, pulcējot kopā dažādu valstu muitas dienestu ierēdņus ar profesionālo darbu

saistītos pasākumos un izmantojot tādus instrumentus kā salīdzinošā novērtēšana, projekta grupas, semināri, darbsemināri, darba vizītes, apmācību un uzraudzības pasākumi. Tādēļ šie pasākumi būtu jāturpina, vienlaikus dodot iespēju vajadzības gadījumā izstrādāt jaunus instrumentus, lai vēl efektīvāk reaģētu uz vajadzībām, kas var rasties.

- (9) Lai sadarbotos un piedalītos Programmā, muitas ierēdņiem vajadzīgas pietiekama līmeņa valodas zināšanas. Iesaistītajām valstīm vajadzētu būt pienākamam nodrošināt ierēdņiem nepieciešamās valodu mācības.
- (10) "Muita 2007" starpposma izvērtēšana apstiprināja vajadzību strukturētāk organizēt informācijas un zināšanu apmaiņu starp muitas dienestiem un starp muitas dienestiem un Komisiju, kā arī apkopot programmas pasākumos gūtās zināšanas. Tāpēc Programmā īpaša uzmanība būtu jāpievērš informācijas apmaiņai un zināšanu pārvaldībai.
- (11) Lai gan atbildība par Programmas mērķu sasniegšanu pirmām kārtām gulstas uz iesaistītajām valstīm, ir nepieciešama Kopienas rīcība, lai koordinētu saskaņā ar Programmu veiktos pasākumus, kā arī lai nodrošinātu infrastruktūru un nepieciešamo stimulu.
- (12) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (13) Ar šo lēmumu visam Programmas laikam paredz finansējumu, kas budžeta lēmējinstīcijai ir galvenā atsaucē, kā paredzēts 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 37. punktā.
- (14) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Programmas izveide

1. Ar šo laikposmam no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido daudzgadu rīcības programmu Kopienas

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

muitai ("Muita 2013"), turpmāk – "Programma", lai atbalstītu un papildinātu darbību, ko dalībvalstis uzsākušas nolūkā nodrošināt iekšējā tirgus efektīvu darbību muitas jomā.

2. Programma sastāv no šādiem pasākumiem:
- sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas;
 - salīdzinošā novērtēšana;
 - semināri un darbsemināri;
 - projekta grupas un vadības grupas;
 - darba vizītes;
 - apmācības pasākumi;
 - uzraudzības pasākumi;
 - citi pasākumi, kas vajadzīgi Programmas mērķu sasniegšanai.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- "dienests" ir iesaistīto valstu valsts iestādes un citas struktūras, kas ir atbildīgas par muitas pārvaldību un ar muitu saistītiem pasākumiem;
- "ierēdnis" ir dienesta loceklis.

3. pants

Dalība Programmā

- Iesaistītās valstis ir dalībvalstis un 2. punktā norādītās valstis.
- Programma ir atvērta šādu valstu dalībai:
 - kandidātvalstis, kuras izmanto pirmspievienšanās stratēģiju, saskaņā ar šo valstu dalības vispārējiem principiem Kopienas programmās un vispārējiem nosacījumiem, kas ir noteikti attiecīgajā pamatnolīgumā un Asociācijas padomes lēmumos;
 - potenciālās kandidātvalstis saskaņā ar noteikumiem, kas nosakāmi ar šīm valstīm, noslēdzot pamatnolīgumus par to dalību Kopienas programmās.

3. Programma var būt atvērta arī noteiktu tādu valstu dalībai, kuras ir partneri Eiropas Kaimiņattiecību politikā, ja šīs valstis ir sasniegušas pietiekamu līmeni attiecīgo tiesību aktu un administratīvo metožu tuvināšanā Kopienas līmenim, saskaņā ar noteikumiem, kas nosakāmi ar šīm valstīm pēc pamatnolīgumu noslēgšanas par to dalību Kopienas programmās.

4. Iesaistītās valstis pārstāv attiecīgā dienesta ierēdņi.

4. pants

Vispārīgie mērķi

1. Programma ir izveidota tā, lai nodrošinātu šādu vispārīgo mērķu sasniegšanu:

- a) nodrošināt, ka muitas darbības atbilst iekšējā tirgus vajadzībām, tostarp piegādes ķēdes drošību un tirdzniecības atvieglināšanu, kā arī atbalsta izaugsmes un darbavietu radīšanas stratēģiju;
- b) tāda dalībvalstu muitas dienestu sadarbības un pienākumu veikšanas efektivitāte, it kā tie būtu viens dienests, lai tādējādi nodrošinātu kontroli, kas dod tādas pašus rezultātus ikvienā vietā visā Kopienas muitas teritorijā, un atbalstu likumīgai uzņēmējdarbībai;
- c) Kopienas finansiālo interešu nepieciešamā aizsardzība;
- d) palielināt drošību un drošumu;
- e) sagatavot 3. panta 2. punktā minētās valstis pievienošanās procesam, tostarp daloties pieredzē un zināšanās ar attiecīgo valstu muitas dienestiem.

2. Kopējā nostāja attiecībā pret muitas politiku tiek pastāvīgi pielāgota jauniem apstākļiem, Komisijai un dalībvalstīm kopīgi sadarbojoties Muitas politikas grupā, kurā ir Komisijas pārstāvji un dalībvalstu muitas dienestu vadītāji vai viņu pārstāvji. Komisija regulāri informē Muitas politikas grupu par pasākumiem, kas attiecas uz Programmas īstenošanu.

5. pants

Īpašie mērķi

Programmas īpašie mērķi ir šādi:

- a) samazināt administratīvo slogu un izmaksas, kas saimnieciskās darbības subjektiem rodas tiesību aktu ievērošanas nodrošināšanā, uzlabojot standartizāciju un vienkāršojot muitas sistēmas un kontroli, un saglabāt atvērtu un pārredzamu sadarbību ar komersantiem;
- b) noteikt, izstrādāt un izmantot vislabākās darba metodes, jo īpaši pirmsmuitošanas un pēcsmuitošanas revīzijas kontroles, riska analīzes, muitas kontroles un vienkāršotu procedūru jomā;

- c) lietderības un efektivitātes uzlabošanas nolūkā nodrošināt sistēmu dalībvalstu muitas dienestu snieguma novērtēšanai;
- d) atbalstīt pārkāpumu novēršanas pasākumus, īpaši nodrošinot informācijas par riskiem ātru nosūtīšanu muitas punktiem uz robežas;
- e) nodrošināt tarifu vienotu un nepārprotamu klasifikāciju Kopienā, jo īpaši uzlabojot laboratoriju darbības saskaņošanu un to sadarbību;
- f) attīstot savstarpēji savietojamas sakaru sistēmas un veicot nepieciešamās izmaiņas normatīvajos un administratīvajos aktos, atbalstīt Eiropas elektroniskas muitas dokumentu apstrādes vides radīšanu;
- g) nodrošināt pastāvošo sakaru un informācijas sistēmu darbību un attiecīgā gadījumā izveidot jaunas sistēmas;
- h) veikt darbības atbalsta nodrošināšanai to valstu muitas dienestiem, kuras gatavojas pievienoties;
- i) veicināt augstas kvalitātes muitas dienestu attīstību trešās valstīs;
- j) uzlabot sadarbību starp dalībvalstu un trešo valstu muitas dienestiem, jo īpaši ar Eiropas Kaimiņattiecību politikas partnervalstīm;
- k) attīstīt un pastiprināt kopīgas apmācības.

6. pants

Darba programma

Komisija saskaņā ar 20. panta 2. punktā minēto procedūru katru gadu nosaka darba programmu.

II NODAĻA

PROGRAMMAS PASĀKUMI

7. pants

Sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas

1. Komisija un iesaistītās valstis nodrošina to, ka darbojas 2. punktā minētās sakaru un informācijas sistēmas.
2. Sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas ir:
 - a) kopējais sakaru tīkls/kopējā sistēmu saskarne (CCN/CSI);
 - b) datorizētā tranzīta sistēma (CTS);
 - c) tarifu sistēmas, jo īpaši datu izplatīšanas sistēma (DDS), kombinētā nomenklatūra (KN), informācijas sistēma par Eiropas Kopienas integrēto muitas tarifu (TARIC), Eiropas Saistošo izziņu par tarifu datu bāze (EBTI), tarifa kvotu un pārraudzības sistēma (TQS), informācijas sistēma par

atliktajiem nodokļu maksājumiem (*SUSPENSIONS*), zīmogu un veidlapu paraugu datubāze (*SMS*), pārstrādes procedūru informācijas sistēma (*ISPP*), Eiropas Muitas ķīmisko vielu reģistrs (*ECICS*) un reģistrēto eksportētāju sistēma (*REX*);

d) sistēmas drošības pastiprināšanai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 648/2005 (2005. gada 13. aprīlis), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾, tostarp Kopienas risku pārvaldības sistēma, eksporta kontroles sistēma (EKS), importa kontroles sistēma (IKS) un atzīto komersantu sistēma (AKS);

e) jebkādas jaunas ar muitu saistītas sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas, tostarp arī muitas elektroniskās sistēmas, kas izveidotas atbilstoši Kopienas tiesību aktiem un paredzētas 6. pantā minētajā darba programmā.

3. Kopienas sakaru un informācijas apmaiņas sistēmu elementi ir datortehnika, programmatūra un tīklu savienojumi, kas kopīgi visām iesaistītajām valstīm. Komisija Kopienas vārdā slēdz līgumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šo elementu darbību.

4. Sakaru un informācijas sistēmu ārpuskopienas elementi ir valstu datu bāzes, kas ir šo sistēmu daļa, tīkla savienojumi starp Kopienas un ārpuskopienas elementiem un tāda programmatūra un datortehnika, kādu katra iesaistītā valsts uzskata par piemērotu šo sistēmu pilnīgai darbībai visā nodokļu administrācijā. Iesaistītās valstis nodrošina, ka ārpuskopienas elementi pastāvīgi ir darbībspējīgi un šo elementu sadarbību ar Kopienas elementiem.

5. Komisija sadarbībā ar iesaistītajām valstīm koordinē 2. punktā minēto sistēmu Kopienas un ārpuskopienas elementu un infrastruktūras izveides un darbības aspektus, lai nodrošinātu to darbību, savstarpēju savienojumu un pastāvīgus uzlabojumus. Komisija un iesaistītās valstis dara visu, lai ievērotu mērķu sasniegšanai noteiktos gala un starpposmu termiņus.

6. Komisija var nolemt padarīt CCN/CSI tīklu pieejamu citām pārvaldes iestādēm ar muitu saistītām vai ar to nesaistītām vajadzībām. Ar to saistīto izdevumu segšanai var prasīt finanšu ieguldījumu.

8. pants

Salīdzinošā novērtēšana

Starp vienu vai vairākām iesaistītajām valstīm var organizēt salīdzinošo novērtēšanu darba metožu, procedūru vai procesu salīdzināšanas veidā, izmantojot saskaņotus rādītājus, ar nolūku noteikt paraugprakses metodes.

⁽¹⁾ OV L 117, 4.5.2005., 13. lpp.

9. pants

Semināri un darbsemināri

Komisija un iesaistītās valstis kopā organizē seminārus un darbseminārus un nodrošina to rezultātu izplatīšanu.

10. pants

Projekta grupas un vadības grupas

Komisija sadarbībā ar iesaistītajām valstīm var izveidot projekta grupas, kuru atbildībā ir atsevišķu uzdevumu veikšana saskaņā ar noteiktu grafiku, un vadības grupas koordinējošu pasākumu veikšanai.

11. pants

Darba vizītes

1. Komisija un iesaistītās valstis organizē ierēdņu darba vizītes. Darba vizītes ilgums nepārsniedz vienu mēnesi. Katra darba vizīte tiek vērstā uz noteiktu profesionālo darbību, un attiecīgie ierēdņi un dienesti to rūpīgi sagatavo un vēlāk novērtē. Darba vizītes var būt vērstas uz pastāvīgu darbību vai noteiktām prioritārām darbībām.

2. Iesaistītās valstis nodrošina to, ka ierēdņiem, kuri piedalās vizītē, ir iespēja efektīvi darboties uzņēmējas valsts dienestā. Tādēļ ierēdņi, kas ierodas vizītē, ir pilnvaroti veikt tiem dotos uzdevumus. Atkarībā no apstākļiem, bet īpaši ievērojot katras iesaistītās valsts tiesību sistēmas īpašās prasības, iesaistīto valstu atbildīgās iestādes var ierobežot šīs pilnvaras.

3. Darba vizītēs ierēdņiem, kas ieradušies vizītē, ir tāda pati civiltiesiskā atbildība saistībā ar viņu pienākumu izpildi kā uzņēmēja dienesta ierēdņiem. Ierēdņiem, kas piedalās vizītē, piemēro tos pašus noteikumus par profesionālo konfidencialitāti, ko uzņēmēja dienesta ierēdņiem.

12. pants

Apmācības

1. Iesaistītās valstis sadarbībā ar Komisiju sekmē sadarbību starp valstu apmācību iestādēm, jo īpaši:

a) nosakot apmācību standartus, attīstot pastāvošās apmācību programmas un vajadzības gadījumā attīstot pastāvošos apmācību moduļus un jaunus moduļus e-apmācībām, ar mērķi nodrošināt vienotu pamatu ierēdņu apmācībām, kas pilnīgi aptver muitas noteikumus un procedūras un ļauj tiem apgūt nepieciešamās kopējās profesionālās iemaņas un zināšanas;

- b) vajadzības gadījumā popularizējot apmācību kursus muitas jomā visu iesaistīto valstu ierēdņiem un vienkāršojot piekļuvi tiem, ja iesaistītā valsts šādus kursus nodrošina saviem ierēdņiem;
- c) vajadzības gadījumā nodrošinot vajadzīgo infrastruktūru un līdzekļus kopīgām e-apmācībām muitas jomā un muitas apmācību pārvaldības jomā.

2. Iesaistītās valstis vajadzības gadījumā iekļauj 1. punkta a) apakšpunktā norādītos kopīgi izveidotos moduļus e-apmācībām savās attiecīgajās apmācību programmās.

Iesaistītās valstis nodrošina saviem ierēdņiem sākotnējas un turpmākas apmācības, kas vajadzīgas, lai iegūtu vispārējas profesionālās iemaņas un zināšanas saskaņā ar apmācību programmām. Iesaistītās valstis atbalsta valodu mācības, kas šiem ierēdņiem vajadzīgas, lai sasniegtu pietiekamu valodu zināšanu līmeni dalībai Programmā.

13. pants

Uzraudzība

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nolemj, attiecībā uz kādām noteiktām Kopienas muitas tiesību aktu jomām tiks noteikta uzraudzība.
2. Šādu uzraudzību veic apvienotas grupas, kuru sastāvā ir dalībvalstu muitas ierēdņi un Komisijas ierēdņi. Šīs grupas ierodas dažādās Kopienas muitas teritorijas vietās, kurās muitas dienesti veic savus pienākumus un kuras izvēlas pēc tematiska vai reģionāla principa. Šīs grupas analizē muitas darba metodes valsts līmenī, norāda uz grūtībām noteikumu īstenošanā, kā arī vajadzības gadījumā sniedz ierosinājumus par Kopienas noteikumu un darba metožu pielāgošanu, lai uzlabotu muitas darbību kopumā. Grupu ziņojumus dara zināmus dalībvalstīm un Komisijai.

14. pants

Piedalīšanās Programmas pasākumos

Pārstāvji no starptautiskām organizācijām, trešo valstu valsts pārvaldes iestādēm, kā arī uzņēmēju un to organizāciju pārstāvji var piedalīties saskaņā ar Programmu organizētajos pasākumos, kad vien tas ir lietderīgi 4. un 5. pantā minēto mērķu sasniegšanai.

15. pants

Informācijas apmaiņa

Komisija sadarbībā ar iesaistītajām valstīm attīsta Programmas pasākumos iegūtās informācijas apmaiņu.

III NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

16. pants

Finansējums

1. Programmas īstenošanai paredzētais finansējums laikposmam no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim ir EUR 323 800 000.

2. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai saskaņā ar 37. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību.

17. pants

Izdevumi

1. Programmas īstenošanai nepieciešamos izdevumus sedz Kopiena un iesaistītās valstis saskaņā ar 2. līdz 5. punktu.

2. Kopiena sedz šādus izdevumus:

- a) 7. panta 3. punktā izklāstīto sakaru un informācijas apmaiņas sistēmu Kopienas elementu iegādes, izstrādes, ierīkošanas, apkopes un ikdienas darbības izmaksas;
- b) ceļa un uzturēšanas izdevumus, kas radušies iesaistīto valstu ierēdņiem saistībā ar salīdzinošās novērtēšanas pasākumiem, darba vizītiem, semināriem un darbsemināriem, projekta grupām un vadības grupām, apmācību un uzraudzības pasākumiem;
- c) izmaksas, kas saistītas ar semināru un darbsemināru organizēšanu;
- d) ceļa un uzturēšanās izdevumus, kas radušies, piedaloties 14. pantā norādītajiem ārējiem ekspertiem un dalībniekiem;
- e) izmaksas par apmācību sistēmu un moduļu iegādi, izstrādi, ierīkošanu un uzturēšanu, ciktāl tās ir kopīgas visām iesaistītajām valstīm;
- f) izmaksas, kas saistītas ar citiem 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, bet ne vairāk kā 5 % no Programmas kopējām izmaksām.

3. Iesaistītās valstis sedz šādus izdevumus:

- a) 7. panta 4. punktā norādīto sakaru un informācijas sistēmu ārpuskopienas elementu pirkšanas, projektēšanas, instalēšanas, uzturēšanas un pastāvīgās darbības izdevumus;
- b) savu ierēdņu sākotnējo un turpmāko apmācību izdevumus, jo īpaši viņu valodu mācību izdevumus.

4. Iesaistītās valstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu to, ka apropriācijas izmanto saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem.

Komisija saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾ (turpmāk – “Finanšu regula”), paredz noteikumus, kas attiecas uz izdevumu apmaksu, un paziņo tos iesaistītajām valstīm.

5. Programmai piešķirtais finansējums var segt arī izdevumus, kas saistīti ar priekšdarbiem, uzraudzības, kontroles, revīzijas un izvērtēšanas darbībām, kuras tieši nepieciešamas programmas pārvaldībai un tās mērķu sasniegšanai, un jo īpaši izdevumus, kas saistīti ar pētījumiem, sanāksmēm, informēšanas un publicitātes darbībām, izdevumus saistībā ar IT tīkliem informācijas apmaiņai, kopā ar jebkādiem citiem tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumiem, kas Komisijai var rasties Programmas pārvaldības vajadzībām.

18. pants

Finanšu regulas piemērošana

Finanšu regulu piemēro visām dotācijām, kas saskaņā ar šo lēmumu piešķirtas Finanšu regulas VI sadaļas nozīmē. Jo īpaši par šādām dotācijām iepriekš noslēdz rakstisku nolīgumu ar saņēmēju, kā paredzēts Finanšu regulas 108. pantā un pamatojoties uz īstenošanas noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar minēto regulu; ar minēto nolīgumu saņēmējs apliecina savu piekrišanu tam, ka Revīzijas palāta veic revīziju attiecībā uz to, kā viņš izlietojis piešķirtās apropriācijas.

19. pants

Finanšu kontrole

Par finansēšanas lēmumiem un nolīgumiem vai līgumiem, kas radušies šā lēmuma rezultātā, veic finanšu kontroli un, ja vajadzīgs, revīziju uz vietas, ko veic Komisija, tostarp Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un Revīzijas palāta. Šī revīzija var notikt bez iepriekšēja paziņojuma.

IV NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

20. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja “Muita 2013” (turpmāk – “Komiteja”).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

21. pants

Turpmākie pasākumi

Programmu nepārtraukti kopīgi uzrauga iesaistītās valstis un Komisija.

22. pants

Starpposma un noslēguma izvērtēšana

1. Komisijas atbildībā veic Programmas starpposma izvērtēšanu un noslēguma izvērtēšanu, izmantojot 2. punktā minētos ziņojumus un jebkādu citu atbilstošu informāciju. Programmu izvērtē, ņemot vērā 4. un 5. pantā norādītos mērķus.

Starpposma izvērtēšanā pārskata to rezultātu lietderību un efektivitāti, kas gūti līdz Programmas īstenošanas laikposma vidum, kā arī Programmas sākotnējo mērķu turpmāku atbilstību. Tajā novērtē arī finansējuma izlietojumu, kā arī turpmāko pasākumu un izpildes gaitu.

Noslēguma izvērtēšanā galveno uzmanību pievērš Programmas pasākumu lietderībai un efektivitātei.

2. Iesaistītās valstis iesniedz Komisijai šādus izvērtējuma ziņojumus:

a) pirms 2011. gada 1. aprīļa – starpposma izvērtēšanas ziņojumu par Programmas piemērotību, lietderību un efektivitāti;

b) pirms 2014. gada 1. aprīļa – programmas noslēguma izvērtēšanas ziņojumu, galveno uzmanību pievēršot Programmas lietderībai un efektivitātei.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajiem ziņojumiem un citu attiecīgo informāciju, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šādus izvērtēšanas ziņojumus:

a) pirms 2011. gada 1. augusta – programmas starpposma izvērtēšanas ziņojumu un paziņojumu par programmas turpināšanas vēlamību;

b) pirms 2014. gada 1. augusta – programmas noslēguma izvērtēšanas ziņojumu.

Minētos ziņojumus informācijas nolūkā nosūta Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

23. pants

Atcelšana

Ar šo Lēmums Nr. 253/2003/EK tiek atcelts no 2008. gada 1. janvāra.

Tomēr minētais lēmums turpina reglamentēt finanšu saistības, kas attiecas uz saskaņā ar minēto lēmumu veiktajiem pasākumiem, līdz to pabeigšanai.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2008. gada 1. janvāra.

25. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 23. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

G. GLOSER
